

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

NACRT

PRIJEDLOG
ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

Zagreb, siječanj 2018.

PRIJEDLOG
ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

I. USTAVNA OSNOVA DONOŠENJA ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o državnom odvjetništvu sadržana je u odredbama članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske i članka 125. stavka 11. („Narodne novine“, broj 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakon o državnom odvjetništvu („Narodne novine“, broj 76/09, 153/09, 116/10, 145/10, 57/11, 130/11, 72/13, 148/13, 33/15 i 82/15) donesen je 2009. godine i od tada je višekratno mijenjan.

Kao temeljni organizacijski propis za rad državnih odvjetništava ovaj Zakon uređuje: ustrojstvo i nadležnost državnih odvjetništava, uvjete i postupak za imenovanje i razrješenje državnih odvjetnika i njihovih zamjenika, njihove ovlasti, prava i dužnosti te njihovu stegovnu odgovornost, obavljanje poslova pravosudne uprave i državnoodvjetničke uprave u državnim odvjetništvima, uvjete za prijam službenika i namještenika, čuvanje službene tajne i osiguranje sredstava za rad državnih odvjetništava, ustroj i rad Državnoodvjetničkog vijeća, uvjete i postupak za izbor njegova predsjednika i članova te druga pitanja važna za rad državnog odvjetništva i Državnoodvjetničkog vijeća.

Glavni ciljevi predlaganja donošenja novog Zakona o državnom odvjetništvu su njegovo sustavno uređenje kao prvenstveno organizacijskog propisa, oslobađanje Zakona od postupovnih odredaba uz izdvajanje odredbi o Državnoodvjetničkom vijeću u poseban zakon po uzoru na Zakon o Državnom sudbenom vijeću te nomotehničko i terminološko uređenje zakona.

Prijedlogom zakona posebice se predlaže:

- zakon osloboditi odredaba čiji sadržaj nije predmet ovog zakona niti ga je nužno propisati odredbom zakonskog ranga te izvršiti potrebna usklađenja s odredbama drugih zakona
- izdvajanje odredbi koje se odnose na Državnoodvjetničko vijeće u posebni Zakon usklađen s nacrtom Zakona o Državnom sudbenom vijeću
- razrada postupka imenovanja i razrješenja Glavnog državnog odvjetnika u suglasnosti s preporukama Izvješća IV evaluacijskog kruga Skupine zemalja protiv korupcije (u daljnjem tekstu: GRECO) za Republiku Hrvatsku
- cjelovitije uređenje postupanja građansko-upravnih odjela državnih odvjetništava u zaštiti imovinskih prava i interesa Republike Hrvatske uz nužne izmjene i dopune ovih odredaba

- razrada načina rada državnog odvjetništva – kolegiji, izvješća, upute i nalozi, tajnost podataka, evidencije
- preciziranje prava i dužnosti državnoodvjetničkih dužnosnika (državnih odvjetnika i njihovih zamjenika)
- preciziranje poslova državnoodvjetničke i pravosudne uprave i propisivanje ovlasti ravnatelja državnoodvjetničke uprave
- razrada odredaba o Etičkom kodeksu državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika i uvođenje Etičkog povjerenstva kao neovisnog tijela koje daje mišljenje o sadržaju, načinu primjene i usklađenosti ponašanja s Kodeksom.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu predloženog Zakona osigurana su sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske za 2018. i projekcijama za 2019. i 2020. godinu u razdjelu 110 - Ministarstva pravosuđa na glavama 30 Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, 55 Županijska državna odvjetništva, 70 Općinska državna odvjetništva i 91 Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta. S obzirom na predloženu mogućnost zapošljavanja ravnatelja državnoodvjetničke uprave u državnim odvjetništvima s više od 15 zamjenika državnih odvjetnika i uvođenje viših savjetnika-specijalista te činjenicu vremena stupanja na snagu ovog Zakona, popuna ovih radnih mjesta bit će postupna a sukladno osiguranim sredstvima u okviru redovne djelatnosti državnih odvjetništava u razdjelu 110.

IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA S OBRAZLOŽENJEM

PRIJEDLOG
ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

DIO PRVI

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju: ustrojstvo i nadležnost državnih odvjetništava, unutarnje ustrojstvo državnih odvjetništava, ovlasti, prava i dužnosti državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, obavljanje poslova pravosudne uprave i državnoodvjetničke uprave u državnim odvjetništvima, ovlasti državnoodvjetničkih savjetnika, čuvanje službene tajne i osiguranje sredstava za rad državnih odvjetništava te druga pitanja od važnosti za njihov rad.

Članak 2.

Izrazi koji se koriste za osobe u ovom Zakonu uporabljeni su neutralno i odnose se na muške i ženske osobe.

Članak 3.

(1) Državno odvjetništvo je samostalno i neovisno pravosudno tijelo ovlašteno i dužno postupati protiv počinitelja kaznenih djela i drugih kažnjivih djela, poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske te podnositi pravna sredstva za zaštitu Ustava Republike Hrvatske i zakona.

(2) Državno odvjetništvo obavlja svoje ovlasti na osnovi Ustava Republike Hrvatske, međunarodnih ugovora koji su dio pravnog poretka Republike Hrvatske, pravne stečevine Europske unije, zakona i drugih izvora prava.

Članak 4.

Državno odvjetništvo se ustanovljava kao jedinstveno pravosudno tijelo čiji se djelokrug, ovlasti i nadležnost utvrđuju zakonom.

Članak 5.

(1) Državni odvjetnik je odgovoran za obavljanje poslova iz djelokruga državnog odvjetništva kojeg zastupa i kojim upravlja.

(2) Zamjenik državnog odvjetnika samostalan je u radu u predmetu koji mu je dodijeljen. Samostalnost u radu zamjenika državnog odvjetnika i donošenju odluke može se ograničiti isključivo na način propisan ovim Zakonom.

Članak 6.

Zabranjen je svaki oblik utjecaja, a posebno svaki oblik prisile prema državnim odvjetnicima i zamjenicima državnih odvjetnika, zlouporaba javnih ovlasti i osobnog utjecaja te korištenje medija i javnih istupanja u predmetima kaznenih djela koja se progone po službenoj dužnosti i u predmetima u kojima državni odvjetnik odnosno zamjenik državnog odvjetnika izvršava svoje ovlasti i dužnosti u zaštiti imovine Republike Hrvatske.

Članak 7.

Svatko ima pravo nadležnom državnom odvjetniku pisano ili usmeno podnositi predstavke i pritužbe na postupanje tog ili neposredno nižeg državnog odvjetništva i na njih dobiti odgovor u roku od najkasnije 30 dana od dana njihova zaprimanja u nadležnom državnom odvjetništvu.

Članak 8.

Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske, zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika ne smiju biti pozvani na odgovornost za izraženo pravno mišljenje u predmetu koji im je dodijeljen u rad, osim ako se radi o kršenju zakona koje je kažnjivo djelo.

Članak 9.

(1) Državno odvjetništvo ima pečat koji sadrži naziv i sjedište državnog odvjetništva te naziv i grb Republike Hrvatske.

(2) Na zgradi u kojoj je smješteno državno odvjetništvo moraju biti istaknuti naziv državnog odvjetništva, grb i zastava Republike Hrvatske.

(3) Državno odvjetništvo obilježava svoj dan 24. svibnja svake godine, kojim povodom se dodjeljuju državnoodvjetnička priznanja.

Članak 10.

Plaće i dodaci na plaću državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika uređuju se zakonom.

Članak 11.

(1) Državno odvjetništvo dužno je od građana, državnih tijela i pravnih osoba primati podneske i izjave u stvarima iz svoga djelokruga radi poduzimanja radnji sukladno svojim ovlastima.

(2) Državno odvjetništvo može tražiti od građana obavijesti glede njihovih podnesaka.

DIO DRUGI

USTROJSTVO, NADLEŽNOST I RAD DRŽAVNOG ODVJETNIŠTVA

GLAVA I.

USTROJSTVO

1. Opće odredbe

Članak 12.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ustanovljuje se za cijelo područje Republike Hrvatske.

(2) U Republici Hrvatskoj ustanovljuju se:

– županijska državna odvjetništva

– općinska državna odvjetništva.

(3) Zakonom se mogu ustanoviti posebna državna odvjetništva za postupanje u određenim vrstama predmeta.

Članak 13.

(1) Svako državno odvjetništvo postupaju u skladu sa svojom stvarnom i mjesnom nadležnosti, ako zakonom nije drukčije određeno.

(2) Općinska državna odvjetništva podređena su županijskim državnim odvjetništvima, a županijska državna odvjetništva i posebna državna odvjetništva podređena su Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

2. Unutarnje ustrojstvo državnog odvjetništva

Odjeli

Članak 14.

(1) U državnim odvjetništvima ustanovljava se ured državnog odvjetnika, kazneni odjel i građansko-upravni odjel.

(2) Na sjednicama kaznenih i građansko-upravnih odjela razmatraju se pitanja od interesa za rad odjela, a posebice praćenje rada, raspravljanje o spornim pravnim pitanjima, ujednačavanje postupanja i druga pitanja predviđena Poslovníkom državnog odvjetništva.

Članak 15.

- (1) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske će za područje jednog ili više županijskih državnih odvjetništava ustanoviti odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom.
- (2) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske će u odluci kojom se ustanovljava odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom odrediti je li taj odjel nadležan za provođenje imovinskih izvida samo za područje županijskog državnog odvjetništva u kojem je ustanovljen ili za područje više županijskih državnih odvjetništava.
- (3) U predmetima za kaznena djela iz nadležnosti županijskog suda u kojima postoje osnove sumnje da je počinjenjem kaznenog djela stečena znatna imovinska korist, nadležni županijski državni odvjetnik u županijskom državnom odvjetništvu u kojem je osnovan odjel za istraživanje imovinske koristi povjerit će provođenje izvida i hitnih dokaznih radnji privremenog oduzimanja predmeta odjelu za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom, ako je to potrebno zbog složenosti predmeta.
- (4) Ako je odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom ustanovljen za područje više županijskih državnih odvjetništava, nadležni državni odvjetnik će od županijskog državnog odvjetnika u županijskom državnom odvjetništvu u kojem je ustanovljen odjel zatražiti da se provođenje radnji iz stavka 2. ovog članka povjeri odjelu.
- (5) Ako županijski državni odvjetnik u županijskom državnom odvjetništvu u kojem je osnovan odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom smatra kako nisu ispunjeni uvjeti za uključivanje odjela u rad na predmetu, zatražit će da odluku o tome donese Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

Praćenje europskih propisa i sudske prakse Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava

Članak 16.

- (1) U Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske i u županijskim državnim odvjetništvima određuju se osobe za praćenje europskih propisa i sudske prakse Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava.
- (2) Osobe iz stavka 1. ovog članka pružaju pomoć u pravilnoj primjeni propisa i sudske prakse Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava, državnom odvjetniku i zamjenicima državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu, kao i državnim odvjetnicima i zamjenicima državnih odvjetnika neposredno nižih državnih odvjetništava.
- (3) Voditelj Odsjeka za međunarodnu pravnu pomoć i suradnju u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske jednom godišnje organizira sastanak svih osoba iz stavka 1. ovog članka

radi razmatranja aktualnih pitanja u vezi pružanja pomoći u pravilnoj primjeni propisa i sudske prakse Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava i unapređenja njihovog rada.

(4) Osobe iz stavka 1. ovog članka pružaju podršku Pravosudnoj akademiji u provedbi stručnog usavršavanja za pravilnu primjenu propisa i sudske prakse Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava.

Odsjeci

Članak 17.

(1) Unutar odjela mogu se osnovati odsjeci s najmanje tri zamjenika državnih odvjetnika specijalizirana za određenu vrstu predmeta.

(2) Nadležni državni odvjetnik može uz prethodno odobrenje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske za područje županijskog ili općinskog državnog odvjetništva osnovati istražni odsjek u kaznenom odjelu.

Raspored u odjele i odsjeke

Članak 18.

Raspored zamjenika državnih odvjetnika u odjele i odsjeke, kao i njihovi voditelji odredit će se godišnjim rasporedom poslova.

Stalne službe

Članak 19.

(1) Državno odvjetništvo djeluje u svom sjedištu te u stalnim službama izvan sjedišta.

(2) Stalna služba je ustrojstvena jedinica državnog odvjetništva koja se osniva na području njegove nadležnosti, na kojem zbog broja stanovnika, priliva pojedine vrste predmeta i drugih opravdanih razloga postoji potreba za djelovanjem državnog odvjetništva izvan njegova sjedišta.

(3) Odluku o osnivanju i prestanku rada stalnih službi državnog odvjetništva donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa uz prethodno mišljenje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

(4) Stalna služba ima voditelja.

(5) Voditelj stalne službe je zamjenik državnog odvjetnika određen godišnjim rasporedom poslova.

(6) Voditelj stalne službe obavlja poslove državnoodvjetničke uprave koje mu povjeri državni odvjetnik.

3. Posebne odredbe o unutarnjem ustrojstvu Državnog odvjetništva Republike Hrvatske

Ured Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske

Članak 20.

(1) U Uredu Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske obavljaju se poslovi državnoodvjetničke uprave, poslovi međunarodne pravne pomoći i suradnje, poslovi praćenja europskih propisa i sudske prakse Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava, poslovi unutarnjeg nadzora i poslovi protokola za potrebe Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(2) U Uredu Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske ustrojavaju se Odsjek za unutarnji nadzor i Odsjek za međunarodnu pravnu pomoć i suradnju.

(3) Odsjek za unutarnji nadzor provodi nadzor nad radom državnih odvjetništava, pregledava cjelokupni rad državnih odvjetništava, vođenje mjesečne i godišnje statistike i skrbi o stručnom usavršavanju državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika te službenika i namještenika.

(4) Odsjek za međunarodnu pravnu pomoć i suradnju organizira i usmjerava međunarodnu suradnju državnog odvjetništva, pružanje međunarodne pravne pomoći i suradnje sa zemljama članicama Europske unije, sudjelovanje u radu međunarodnih i regionalnih organizacija kojih je Republika Hrvatska član ili s kojima državno odvjetništvo surađuje na temelju posebnog sporazuma te obavlja poslove praćenja europskih propisa i sudske prakse Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava relevantne za rad državnog odvjetništva. Organizacija poslova praćenja europskih propisa i sudske prakse Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava uređuje se Poslovnikom državnog odvjetništva.

(5) Na poslove protokola Državnog odvjetništva Republike Hrvatske na odgovarajući se način primjenjuju propisi o protokolu Hrvatskoga sabora i Vlade Republike Hrvatske. Državno odvjetništvo Republike Hrvatske može za svoje poslove protokola upotrebljavati objekte koji su u tu svrhu na raspolaganju Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske.

Imenovanje, prestanak dužnosti i razrješenje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske

Članak 21.

Na čelu Državnog odvjetništva Republike Hrvatske je Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

Članak 22.

Za Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske može se imenovati osoba koja ispunjava opće i posebne uvjete za imenovanje za zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

Članak 23.

(1) Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske na vrijeme od četiri godine imenuje Hrvatski sabor, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, uz prethodno mišljenje Odbora za pravosuđe Hrvatskoga sabora i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost. Nitko ne može biti imenovan na ovu dužnost više od dva puta.

(2) Ako Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske ne bude ponovno imenovan na istu dužnost ili bude razriješen, nastavlja raditi kao zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

(3) Odluku kojom se utvrđuje nastup okolnosti iz stavka 2. ovog članka donosi Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 24.

(1) Ako Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske ne bude imenovan, do njegovog imenovanja poslove Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske obavlja zamjenik određen godišnjim rasporedom poslova (prvi zamjenik).

(2) Ako prvi zamjenik nije u mogućnosti obavljati dužnost iz stavka 1. ovog članka, do prestanka razloga spriječenosti tu će dužnost obavljati zamjenik državnog odvjetnika kojeg odredi Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

Članak 25.

(1) Postupak za imenovanje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske pokreće Državnoodvjetničko vijeće najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti Glavnog državnog odvjetnika iz drugih zakonom određenih razloga.

(2) Javni poziv iz stavka 1. ovog članka objavljuje se u „Narodnim novinama“ i na mrežnoj stranici Državnoodvjetničkog vijeća, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s podacima o svom radu te program rada.

(3) Državnoodvjetničko vijeće utvrđuje kandidate koji su podnijeli prijavu na poziv te prijave dostavlja Vladi Republike Hrvatske.

Članak 26.

(1) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske prije stupanja na dužnost polaže prisegu pred predsjednikom Hrvatskoga sabora.

(2) Prisega glasi:

„Prisežem da ću se u obnašanju svoje dužnosti pridržavati Ustava Republike Hrvatske, međunarodnih ugovora i zakona, skrbiti o zaštiti ljudskih prava i jednakosti svih pred zakonom, promicati vladavinu prava i ugled državnog odvjetništva, te štititi jedinstvenost, suverenitet i pravni poredak Republike Hrvatske.“

Članak 27.

(1) Glavnom državnom odvjetniku Republike Hrvatske dužnost prestaje:

1. smrću
2. kad navrši 70 godina života
3. istekom roka na koji je izabran
4. danom stupanja na dužnost u drugo pravosudno ili državno tijelo.

(2) Odluku kojom se utvrđuje nastup okolnosti prestanka dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske donosi Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 28.

(1) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske bit će razriješen:

1. na vlastiti zahtjev
2. ako postane trajno nesposoban za obavljanje dužnosti
3. ako protiv njega bude pravomoćno potvrđena optužnica za kazneno djelo
4. ako nezakonito obavlja svoju dužnost
5. ako svojim postupanjem nanese štetu ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničke dužnosti
6. ako ne poduzima mjere iz svojih ovlasti za učinkovit rad državnog odvjetništva
7. ako bez opravdanog razloga ne ostvaruje program rada izložen u postupku imenovanja na dužnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske
8. ako državno odvjetništvo ne ostvaruje zadovoljavajuće rezultate rada.

(2) Prijedlog za razrješenje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske podnosi Vlada Republike Hrvatske. U prijedlogu se navode osnova i razlozi za razrješenje.

(3) O prijedlogu za razrješenje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske odlučuje Hrvatski sabor, uz prethodno mišljenje nadležnog odbora Hrvatskoga sabora.

GLAVA II.

NADLEŽNOST

1. Opće odredbe

Članak 29.

(1) Općinska državna odvjetništva postupaju pred općinskim sudovima i javnopravnim tijelima.

(2) Županijska državna odvjetništva postupaju pred županijskim, trgovačkim i upravnim sudovima.

(3) Posebna državna odvjetništva postupaju pred sudovima određenim zakonom.

(4) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske poduzima pravne radnje radi zaštite Ustava Republike Hrvatske i zakonitosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske i Vrhovnim sudom Republike Hrvatske te postupa pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske, Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske, Visokim prekršajnim sudom Republike Hrvatske, Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske te pred stranim sudovima i drugim tijelima, ako zakonom nije određeno drugačije.

(5) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske daje mišljenja o nacrtima prijedloga zakona i drugih propisa važnih za ustrojstvo i rad državnog odvjetništva i obnašanje državnoodvjetničke dužnosti.

Članak 30.

(1) Državno odvjetništvo koje je nadležno prema članku 29. ovog Zakona nadležno je i u postupcima u kojima državno odvjetništvo na temelju posebnog zakona ima položaj stranke.

(2) U ovršnom postupku radi naplate troškova kaznenog postupka ili oduzimanja imovinske koristi državni odvjetnik ima prava i dužnosti ovrhovoditelja.

(3) U postupcima za mirno rješenje spora postupa ono državno odvjetništvo koje je nadležno prema članku 29. ovog Zakona za postupanje u sporu.

Članak 31.

(1) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može odlučiti da poslove zastupanja u određenoj vrsti građanskih i upravnih predmeta iz nadležnosti općinskih i županijskih sudova odnosno javnopravnih tijela obavlja jedno državno odvjetništvo.

(2) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može odlučiti da poslove zastupanja u određenoj vrsti predmeta obavlja jedno državno odvjetništvo za područje više mjesno i stvarno nadležnih trgovačkih sudova i upravnih sudova ili da pojedine pravne radnje u zastupanju obavi ono državno odvjetništvo u čijem se sjedištu vodi postupak.

Članak 32.

(1) Pred trgovačkim sudom koji je mjesno nadležan za područje za koje su mjesno nadležna dva ili više županijskih državnih odvjetništava, postupat će županijsko državno odvjetništvo prema registriranom sjedištu pravne osobe, odnosno registriranom sjedištu ili prebivalištu trgovca pojedinca ili obrtnika koji je stranka u postupku, odnosno nad kojim se provodi postupak stečaja ili likvidacije.

(2) Kad u postupku sudjeluje više stranaka iz stavka 1. ovog članka s područja mjesne nadležnosti više županijskih državnih odvjetništava te strana pravna ili fizička osoba, postupat će županijsko državno odvjetništvo na čijem se području nalazi sjedište trgovačkog suda koji vodi postupak.

(3) Županijsko državno odvjetništvo koje je započelo zastupanje u postupku pred trgovačkim sudom nastaviti će zastupanje do kraja postupka i ako se promijene okolnosti iz stavaka 1. i 2. ovog članka po kojima je bila određena njegova nadležnost.

Članak 33.

(1) U arbitražnim postupcima i postupcima mirenja u Republici Hrvatskoj nadležno je državno odvjetništvo koje bi bilo nadležno za postupanje pred sudom na temelju članka 34. ovog Zakona.

(2) Za davanje mišljenja o pravnoj valjanosti pravnog posla kojim Republika Hrvatska stječe ili otuđuje nekretnine iz svog vlasništva ili njima raspolaže na drugi način nadležno je općinsko državno odvjetništvo na području čije nadležnosti leže nekretnine koje su predmet ugovora, ako posebnim zakonom nije drugačije propisano.

Članak 34.

(1) Stvarna i mjesna nadležnost državnog odvjetništva određuje se prema odredbama zakona kojima se utvrđuje nadležnost sudova pred kojima izvršavaju svoje ovlasti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Iz opravdanih razloga, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može odlučiti da će pojedine poslove u prethodnom postupku za potrebe općinskog državnog odvjetništva obavljati županijsko državno odvjetništvo.

2. Postupanje protiv počinitelja kaznenih djela i drugih kažnjivih djela

Članak 35.

(1) Nadležno državno odvjetništvo u kaznenim predmetima postupaju protiv počinitelja kaznenih djela za koje se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu, te radi ostvarivanja te funkcije ima ovlasti i dužnosti propisane zakonom.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovog članka u slučajevima obavljanja radnji koje u skladu sa zakonom kojim se uređuje kazneni postupak postupku obavlja sudac istrage, pred županijskim sudom postupat će općinsko državno odvjetništvo kada se radi o kaznenim djelima iz nadležnosti općinskog suda.

(3) Nadležno državno odvjetništvo postupaju u prekršajnom postupku sukladno ovlastima određenim zakonom.

3. Zastupanje Republike Hrvatske u postupcima pred domaćim tijelima

Zastupanje Republike Hrvatske

Članak 36.

Državno odvjetništvo po zakonu zastupa Republiku Hrvatsku u sudskim, arbitražnim i upravnim postupcima, postupcima mirenja te u postupcima pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske i ovlašteno je poduzimati sve pravne radnje kao stranka u postupku.

Zastupanje na temelju punomoći

Članak 37.

(1) Nadležna državna odvjetništva u građanskim i upravnim predmetima na temelju posebne punomoći mogu zastupati pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske i ustanove čiji je ona osnivač ili suosnivač.

(2) U slučaju da nadležni državni odvjetnik iz stavka 1. ovog članka odbije punomoć, izvijestit će o tome neposredno višega državnog odvjetnika koji će donijeti konačnu odluku.

(3) Nadležna državna odvjetništva mogu na temelju posebne punomoći, a uz suglasnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske zastupati u sudskim predmetima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, kada u postupku jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i Republika Hrvatska imaju položaj suparničara.

Postupanje državnog odvjetnika u predmetima izvansudskog rješavanja sporova

Članak 38.

(1) Državno odvjetništvo će po zaprimanju zahtjeva za mirno rješavanje spora provjeriti je li zahtjev podnesen nadležnom državnom odvjetništvu, je li pravilno sastavljen i sadrži li sve što mora sadržavati tužba.

(2) Ako je zahtjev podnesen nenadležnom državnom odvjetništvu, ono će zahtjev bez odgode dostaviti nadležnom državnom odvjetništvu i o tome obavijestiti podnositelja zahtjeva.

(3) Državno odvjetništvo će pozvati podnositelja zahtjeva na ispravak odnosno dopunu zahtjeva, ako zahtjev ne sadrži sve što mora sadržavati tužba ili je nerazumljiv te mu ostaviti rok od 15 dana za ispravak i dopunu uz upozorenje na posljedice propisane stavkom 4. ovog članka.

(4) Ako podnositelj zahtjeva u roku od 15 dana ne vrati državnom odvjetništvu ispravljeni zahtjev ili ga vrati bez ispravka ili dopune, smatrat će se da zahtjev za mirno rješenje spora nije bio niti podnesen.

(5) Zakonski rok za donošenje odluke o zaprimljenom zahtjevu za mirno rješenje spora počinje teći od dana kad je državno odvjetništvo zaprimilo ispravljeni odnosno dopunjeni zahtjev za mirno rješenje spora.

(6) U slučajevima u kojima Republika Hrvatska podnosi zahtjev za izvansudsko rješenje spora kada namjerava tužiti neku osobu s prebivalištem ili sjedištem u Republici Hrvatskoj, zahtjev se dostavlja poštom preporučeno uz povratnicu i to na adresu prebivališta fizičke osobe odnosno sjedišta pravne osobe. Ako dostava ne uspije, ponovit će se nakon petnaest dana. U slučaju da ne uspije niti ponovljena dostava, dostava će se izvršiti stavljanjem zahtjeva na oglasnu ploču državnog odvjetništva koje je uputilo to pismeno.

(7) Smatrat će se da je dostava obavljena istekom osmog dana od dana stavljanja pismena na oglasnu ploču.

Članak 39.

Državno odvjetništvo može zatražiti od podnositelja zahtjeva za mirno rješenje spora pokretanje postupka osiguranja dokaza radi utvrđivanja činjenica o kojima ovisi donošenje odluke o osnovanosti njegova zahtjeva za mirno rješenje spora.

Dostava i troškovi postupka

Članak 40.

(1) Sudovi i javnopravna tijela dužna su odluke i druga pismena u predmetima u kojima postupka državno odvjetništvo dostaviti nadležnom državnom odvjetništvu.

(2) U predmetima u kojima je povodom žalbe drugostupanjski sud zakazao raspravu i odlučio pozvati na sjednicu stranke, dostava poziva, odluka i svih drugih pismena za Republiku Hrvatsku izvršit će se državnom odvjetništvu koje postupka pred tim sudom sukladno članku 29. stavcima 2. i 4. ovog Zakona.

(3) Dostava izvršena suprotno stavcima 1. i 2. ovog članka ne proizvodi pravne učinke.

Članak 41.

(1) Troškovi zastupanja pred sudovima i drugim nadležnim tijelima priznaju se nadležnom državnom odvjetništvu prema propisima o nagradama i naknadama za rad odvjetnika.

(2) Sredstva naplaćena na ime troškova zastupanja prihod su državnog proračuna.

Članak 42.

(1) Državno odvjetništvo se iznimno može s obzirom na sve okolnosti slučaja odreći troškova zastupanja, nagoditi se ili odobriti obročno plaćanje kada to ocijeni opravdanim.

(2) Državno odvjetništvo iznimno može odustati od pokretanja i vođenja ovršnog postupka radi naplate tražbina Republike Hrvatske ako ovršenik nema imovine ili ako ocijeni da vođenje postupka s obzirom na visinu troškova i neizvjesnost naplate nije svrsishodno.

4. Zastupanje Republike Hrvatske u postupcima pred stranim sudovima, međunarodnim i drugim tijelima

Članak 43.

(1) Državno odvjetništvo zastupa Republiku Hrvatsku u imovinskim sporovima i drugim postupcima radi zaštite imovinskih prava i interesa Republike Hrvatske pred stranim sudovima te međunarodnim i drugim tijelima.

(2) Ako prema mjerodavnom pravu Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ne može zastupati, u postupcima iz stavka 1. ovog članka koji se vode pred stranim sudovima, međunarodnim ili drugim tijelima, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može ovlastiti stranog odvjetnika uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske.

(3) U postupcima koji se vode pred stranim sudovima, međunarodnim ili drugim tijelima u kojima je stranka Republika Hrvatska Vlada Republike Hrvatske može odlučiti da je zastupa odvjetnik, uz ili bez sudjelovanja Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u postupku.

(4) U predmetima iz stavka 1. ovog članka u kojima se zahtijeva posebno specijalističko znanje Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može angažirati istaknutog stručnjaka da u postupku sudjeluje na strani Državnog odvjetništva Republike Hrvatske kao savjetnik.

Članak 44.

(1) U postupcima pred stranim sudovima, ustanovama i drugim tijelima u kojima Republiku Hrvatsku zastupa odvjetnik uz sudjelovanje Državnog odvjetništva Republike Hrvatske ili u kojima Državno odvjetništvo Republike Hrvatske samostalno zastupa Republiku Hrvatsku, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske prikuplja od nadležnih državnih tijela i drugih osoba dokumentaciju i dokaze potrebne za vođenje postupka te koordinira rad tih tijela.

(2) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske u postupcima u kojima odvjetnik zastupa Republiku Hrvatsku daje upute za zastupanje odvjetniku i pruža mu stručnu pravnu pomoć.

(3) Državna tijela i pravne osobe dužna su dostaviti Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske svu dokumentaciju kojom raspolažu, izvijestiti ga o svim saznanjima o predmetu i bez odgode i u najkraćem roku pružiti stručnu pomoć.

Članak 45.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je voditi jedinstvenu evidenciju o svim postupcima iz članaka 29., 30., 36. i 37. ovog Zakona.

(2) Na zahtjev Vlade Republike Hrvatske, državnog tijela ili pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske koje zastupa, nadležno državno odvjetništvo dužno je u roku od 15 dana od primitka zahtjeva dostaviti podatke o stanju predmeta iz evidencije iz stavka 1. ovog članka te na temelju dostavljenih podataka dati procjenu vjerojatnosti uspjeha u sporu uz obavijest ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

(3) Državna tijela koja zastupa državno odvjetništvo dužna su imenovati koordinadora za suradnju s državnim odvjetništvima te pravodobno dostavljati očitovanja o činjeničnim navodima tužbe ili prijedloga, dokazne prijedloge, dokumentaciju kojom raspolažu te

mišljenje tijela o osnovanosti zahtjeva u postupcima pred sudovima, upravnim i drugim tijelima.

(4) Na zahtjev Vlade Republike Hrvatske i ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je dostaviti podatke iz evidencije iz stavka 1. ovog članka.

5. Postupanje državnog odvjetništva u predmetima davanja pravnih mišljenja

Članak 46.

(1) Nadležna državna odvjetništva na traženje državnih tijela sukladno posebnim propisima daju pravno mišljenje o pitanjima koja se odnose na imovinskopravne poslove i zaštitu imovine, prirodnih bogatstava, dijelova prirode, nekretnina, stvari i prava od interesa za Republiku Hrvatsku.

(2) Državna tijela koja imaju pravnu službu dužna su uz traženje iz stavka 1. ovog članka dostaviti i mišljenje svoje pravne službe.

Davanje mišljenja na pravne poslove

Članak 47.

(1) Nadležna tijela dužna su prije sklapanja pravnog posla kojim Republike Hrvatska stječe ili otuđuje nekretnine iz svog vlasništva pribaviti od nadležnoga državnog odvjetništva mišljenje o pravnoj valjanosti toga pravnog posla.

(2) Nadležnim tijelima iz stavka 1. ovog članka smatraju se sva državna tijela, agencije i druge pravne osobe koje su ovlaštene raspolagati nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske.

(3) Uz zahtjev za davanjem pravnog mišljenja iz stavka 1. ovog članka nadležna tijela su dužna državnom odvjetništvu dostaviti nacrt ugovora i svu dokumentaciju koja je potrebna za davanje mišljenja o pravnoj valjanosti pravnog posla koji se namjerava sklopiti.

(4) Državna tijela koja imaju pravnu službu dužna su uz traženje iz stavka 1. dostaviti i mišljenje svoje pravne službe.

(5) Nadležno državno odvjetništvo dužno je dati mišljenje iz stavka 1. ovog članka u roku od 30 dana od dana primitka dokumentacije koja je potrebna za davanje mišljenja o pravnoj valjanosti pravnog posla koji se namjerava sklopiti.

(6) Rok za davanje pravnog mišljenja iz stavka 5. ovog članka počinje teći od dana dostave nacrta ugovora i sve potrebne dokumentacije nadležnom državnom odvjetništvu.

Davanje mišljenja na ugovor o jamstvu

Članak 48.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove financija može poslije sklapanja ugovora o jamstvu kojim je Republika Hrvatska određena jamcem od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske pribaviti mišljenje o formalnopravnoj valjanosti isprave o izdanom jamstvu.

(2) Uz zahtjev za davanje mišljenja iz stavka 1. ovog članka ministarstvo nadležno za poslove financija dužno je Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske dostaviti odluku Vlade Republike Hrvatske kojom se daje državno jamstvo sa svim uvjetima koji su bitni dio ugovora o jamstvu, nacrt pravnog mišljenja o formalnopravnoj valjanosti isprave izdanog državnog jamstva, koje je sastavni dio te odluke te ugovor o jamstvu.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je dati mišljenja iz stavka 1. ovog članka u roku od 8 dana od dana zaprimanja zahtjeva i dokumentacije propisane stavkom 2. ovog članka.

Davanje pravnih mišljenja u drugim slučajevima

Članak 49.

Državno odvjetništvo može, kad je to potrebno radi rješavanja imovinskopravnih odnosa, izvansudskog rješavanja spora ili sprječavanja nastanka sporova, nadležnim državnim tijelima i pravnim osobama koje upravljaju i gospodare nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske na njihovo traženje dati pravno mišljenje ili pružiti drugu pravnu pomoć.

Članak 50.

Državno odvjetništvo iznimno može na zahtjev pravnih osoba iz članka 37. koje može zastupati na temelju punomoći dati mišljenje o imovinskopravnim odnosima između tih osoba i trećih osoba, a u svezi kojih bi Republika Hrvatska mogla odgovarati za štetu.

6. Postupanje državnog odvjetništva u zaštiti Ustava Republike Hrvatske i zakona

Članak 51.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ovlašteno je podnositi pravna sredstva za zaštitu Ustava Republike Hrvatske i zakona odnosno podnositi izvanredne pravne lijekove temeljem posebnih propisa.

(2) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ovlašteno je podnijeti prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti zakona ili podzakonskih akata pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske, kao i prijedlog za ocjenu zakonitosti općih akata pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske ako ocijeni da su zakonom, podzakonskim aktom ili drugim općim aktom povrijeđena imovinska prava i interesi Republike Hrvatske te Ustavom Republike Hrvatske i zakonom utvrđeni položaj državnog odvjetništva.

GLAVA III.

RAD

1. Poslovi državnoodvjetničke uprave

Članak 52.

(1) Poslovi državnoodvjetničke uprave obuhvaćaju osiguranje uvjeta za pravilan rad i poslovanje državnog odvjetništva, a posebice:

1. ustrojstvo unutarnjeg poslovanja u državnom odvjetništvu
2. skrb o urednom i pravodobnom obavljanju poslova u državnom odvjetništvu
3. poslove u svezi s predstavkama i pritužbama na rad državnog odvjetništva
4. stručne poslove u svezi s ostvarivanjem dužnosti i prava državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika te službenika i namještenika u državnom odvjetništvu
5. skrb o stručnom usavršavanju državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika, savjetnika, vježbenika i drugih službenika i namještenika u državnom odvjetništvu
6. vođenje poslova vezanih uz korištenje informatičkog sustava
7. vođenje i analiza su statističkih podataka o radu državnog odvjetništva
8. financijsko-materijalno poslovanje državnog odvjetništva
9. upravljanje zgradom i nekretninama dodijeljenim državnom odvjetništvu na korištenje
10. davanje obavijesti o radu državnog odvjetništva u skladu sa zakonom i Poslovnikom državnog odvjetništva
11. druge poslove propisane zakonom i Poslovnikom državnog odvjetništva.

(2) Državno odvjetništvo za potrebe obavljanja poslova iz svoje nadležnosti koristi informacijski sustav kao interaktivnu bazu podataka u realnom vremenu.

(3) Način rada i korištenja informacijskog sustava koji je u primjeni u radu državnih odvjetništava pobliže se uređuje Poslovnikom državnog odvjetništva.

Članak 53.

(1) U obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave donose se opće upute, odluke, rješenja, zaključci i drugi akti propisani ovim Zakonom te daju obvezne upute i nalozi.

(2) Svaki akt donesen u obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave državni odvjetnik dužan je dostaviti neposredno višem državnom odvjetniku u roku od osam dana od njegovog donošenja.

(3) Viši državni odvjetnik može poništiti ili ukinuti svaki nezakonit akt donesen u obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave ili sam donijeti akt koji u obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave nije donesen ili nije pravodobno donesen.

Članak 54.

(1) Državni odvjetnik obavlja poslove državnoodvjetničke uprave sukladno zakonu i Poslovniku državnog odvjetništva.

(2) Državnog odvjetnika u slučaju njegove spriječenosti ili odsutnosti u obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave i drugih poslova koje povjeri, zamjenjuje zamjenik državnog odvjetnika određen godišnjim rasporedom poslova.

(3) Državnom odvjetniku u obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave pomažu voditelji odjela, voditelji odsjeka, voditelji stalnih službi, ravnatelj državnoodvjetničke uprave te zamjenik državnog odvjetnika ili službenik kojeg odredi državni odvjetnik.

Članak 55.

(1) Državni odvjetnik dužan se stalno stručno usavršavati za obavljanje poslova državnoodvjetničke uprave.

(2) Stručno usavršavanje iz stavka 1. ovog članka provodi Pravosudna akademija.

(3) Program i način provedbe stručnog usavršavanja državnih odvjetnika utvrđuje ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom.

2. Godišnja lista istražitelja

Članak 56.

(1) Godišnju listu istražitelja kojima se u prethodnom postupku može povjeravati provođenje dokaznih radnji određuje županijski državni odvjetnik te državni odvjetnik posebnog državnog odvjetništva za područje nadležnosti tog državnog odvjetništva.

(2) Prije sastavljanja godišnje liste istražitelja županijski državni odvjetnik te državni odvjetnik posebnog državnog odvjetništva zatražit će od čelnika policije i drugih državnih tijela dostavljanje popisa istražitelja koji su imenovani (određeni) za obavljanje tih poslova u skladu s posebnim zakonom.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dostavlja godišnje liste istražitelja iz stavka 1. ovog članka županijskim državnim odvjetnicima, državnom odvjetniku posebnog državnog odvjetništva te predsjednicima županijskih sudova.

(4) Na godišnju listu istražitelja određuju se osobe koje s obzirom na predmete istraživanja i posebne propise koji se primjenjuju imaju odgovarajuće iskustvo i sposobnosti za istraživanje kaznenih djela u svezi kojih se dokazne radnje provode, kao i za suradnju s drugim državnim tijelima koja sudjeluju u provođenju prethodnog postupka.

(5) Godišnja lista sastavlja se na način da se u njoj određuju istražitelji za postupanje na području određenog županijskog državnog odvjetništva ili posebnog državnog odvjetništva uz naznaku vrste dokaznih radnji i kaznenih djela za koje je pojedini istražitelj osposobljen.

3. Dužnosti i ovlasti državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika

Članak 57.

- (1) Državni odvjetnik obavlja poslove iz nadležnosti državnog odvjetništva, predstavlja državno odvjetništvo, odgovara za rad državnog odvjetništva i upravlja državnim odvjetništvom.
- (2) U državnom odvjetništvu može biti imenovan jedan ili više zamjenika državnog odvjetnika.
- (3) Zamjenici državnih odvjetnika zadužuju se pojedinim predmetima na način kojim se osigurava nepristrana i nezavisna dodjela predmeta.
- (4) Zamjenik državnog odvjetnika je odgovoran za rad u predmetu koji mu je dodijeljen i ovlašten je poduzimati sve radnje za koje je po zakonu ovlašten državni odvjetnik. Iznimno, neovisnost u radu i donošenju odluke može se ograničiti na način propisan ovim zakonom.
- (5) Zamjenik državnog odvjetnika je dužan na zahtjev državnog odvjetnika upoznati ga s radom u pojedinom predmetu i odlukom koju namjerava donijeti, a također je dužan upoznati državnog odvjetnika s radom na pojedinom predmetu od posebnoga državnog interesa ili u kojem se pojavljuju složena činjenična i pravna pitanja.
- (6) Zamjenik državnog odvjetnika obavlja i druge poslove sukladno ovom Zakonu i po ovlaštenju nadležnoga državnog odvjetnika.

4. Čuvanje tajnosti podataka

Članak 58.

- (1) Državni odvjetnici, zamjenici državnih odvjetnika te službenici i namještenici u državnom odvjetništvu dužni su čuvati tajnost klasificiranih podataka ili podataka koji su zakonom proglašeni tajnima bez obzira na način na koji su ih doznali.
- (2) Klasificirani podaci su oni koje je nadležno tijelo, u propisanom postupku, takvim označilo i za koji je utvrđen stupanj tajnosti, kao i podatak kojeg je Republici Hrvatskoj tako označenog predala druga država, međunarodna organizacija ili institucija s kojom Republika Hrvatska surađuje.
- (3) U radu državnog odvjetništva smatraju se tajnima:
 1. spisi iz nadležnosti državnog odvjetnika za mladež
 2. spisi državnog odvjetništva do donošenja rješenja o provođenju istrage ili dostavljanja obavijesti o provođenju istraživanja ili odbačaja kaznene prijave
 3. spisi državnog odvjetništva o posebnim dokaznim radnjama
 4. spisi ili dijelovi spisa tijekom istraživanja ili istrage, ako je državni odvjetnik sukladno zakonu tako odredio

5. podaci, stručna mišljenja, druga mišljenja i isprave u građanskim i upravnim predmetima za koje zamjenik državnog odvjetnika zadužen za rad u predmetu ocijeni da su značajni kao dokaz u zaštiti imovinskih prava i interesa Republike Hrvatske, a čija bi dostupnost javnosti umanjila učinak tog dokaza ili bi bila na štetu Republike Hrvatske kao stranke u tom postupku

6. podaci i isprave u kaznenim, građanskim i upravnim i drugim predmetima koje su državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika klasificirali

7. podaci iz evidencija državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika zaštićeni posebnim zakonom

8. dodijeljena korisnička imena i lozinke za pristup informacijskim sustavima

9. sadržaj rasprava na sjednici odjela, odsjeka i kolegija državnog odvjetništva

10. isprave nastale u službenoj komunikaciji unutar državnog odvjetništva.

(4) Poslovníkom državnog odvjetništva utvrđuju se stupnjevi tajnosti podataka koji su stavkom 3. ovog članka označeni kao tajni, postupak klasifikacije i deklasifikacije, pristup podacima te njihova zaštita i nadzor.

Članak 59.

(1) Obveza čuvanja tajnosti podataka određuje se ovim Zakonom i posebnim zakonima.

(2) Oslobođanje od obveze čuvanja tajnosti podataka uređuje se posebnim zakonom.

(3) Za zamjenika državnog odvjetnika odluku iz stavka 2. ovog članka donosi državni odvjetnik, za državnog odvjetnika državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva, a za Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske Vlada Republike Hrvatske.

Članak 60.

(1) Priopćenja za javnost o radu državnog odvjetništva daje državni odvjetnik, zamjenik državnog odvjetnika ili osoba određena godišnjim rasporedom poslova (glasnogovornik državnog odvjetništva) sukladno zakonu i Poslovníku državnog odvjetništva.

(2) Kada za to postoji posebni interes javnosti, priopćenje po ovlasti čelnika državnog odvjetništva može dati i zamjenik državnog odvjetnika koji provodi pojedinu radnju.

(3) Državni odvjetnik može, kada to nalaže interes javnosti, o tijeku izvida izvijestiti javnost. U takvom slučaju javnost će se obavijestiti samo o radnjama koje su poduzete ili se poduzimaju, bez navođenja imena sudionika u postupku i sadržaja tih radnji.

5. Kolegij državnog odvjetništva

Članak 61.

Kolegij državnog odvjetništva čine državni odvjetnik i svi zamjenici u tom državnom odvjetništvu.

Članak 62.

Kolegij državnog odvjetništva:

- daje mišljenje o osnovanosti prigovora u postupku ocjenjivanja
- predlaže kandidate za izbor članova Državnoodvjetničkog vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika
- daje mišljenje o kandidatima za zamjenike u svom ili neposredno nižem državnom odvjetništvu
- daje mišljenje o kandidatima za državne odvjetnike u neposredno nižem državnom odvjetništvu
- daje mišljenje o godišnjem rasporedu poslova
- razmatra pitanja od važnosti za rad državnog odvjetništva
- obavlja i druge poslove određene ovim Zakonom.

Članak 63.

(1) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske čine Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske i svi njegovi zamjenici na radu u tom državnom odvjetništvu.

(2) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske osim poslova iz članka 62. ovog Zakona obavlja i sljedeće poslove:

- odlučuje o izuzeću Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske
- poduzima radnje u vezi s izborom i razrješenjem članova Državnoodvjetničkog vijeća određene posebnim zakonom
- daje mišljenje o nacrtima zakona ili drugih propisa važnih za ustrojstvo i rad državnog odvjetništva i obnašanje državnoodvjetničke dužnosti– daje mišljenja i očitovanja u postupcima pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske
- daje prethodno mišljenje o općim uputama
- razmatra godišnje izvješće koje Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske upućuje Hrvatskom saboru
- daje mišljenje o postojanju osnova za razrješenje županijskog odnosno općinskoga državnog odvjetnika
- obavlja i druge poslove prema Poslovniku državnog odvjetništva.

Članak 64.

- (1) Sjednicu kolegija saziva i njome predsjedava Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske odnosno državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika koji ga zamjenjuje.
- (2) Državni odvjetnik dužan je sazvati sjednicu kolegija ako to predloži odjel državnog odvjetništva ili najmanje pet članova kolegija.
- (3) Kada kolegij daje mišljenje o prigovoru na ocjenu o obnašanju državnoodvjetničke dužnosti, mišljenje o kandidatima za zamjenike državnih odvjetnika i mišljenje o kandidatima za nižeg državnog odvjetnika, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske odnosno državni odvjetnici sudjeluju u radu kolegija bez prava glasa.
- (4) Kolegij državnog odvjetništva odluke i mišljenja donosi većinom glasova svih članova.
- (5) O radu kolegija vodi se zapisnik.

6. Prošireni kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske

Članak 65.

- (1) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može sazvati i prošireni kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.
- (2) Prošireni kolegij čine svi zamjenici Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, županijski državni odvjetnici te čelnici posebnih državnih odvjetništava.
- (3) Na proširenom kolegiju razmatraju se nacrti zakona ili drugog propisa kad se njima utvrđuje ovlast državnog odvjetništva ili uređuje drugo pitanje važno za rad državnog odvjetništva ili obavljanje državnoodvjetničke dužnosti te se donosi Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.

GLAVA IV.

PRAVOSUDNA UPRAVA

Članak 66.

- (1) Poslove pravosudne uprave obavlja ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.
- (2) U pravosudnu upravu spadaju poslovi kojima se osigurava obavljanje poslova državnoodvjetničke uprave:
 - izrada nacrta prijedloga zakona i prijedloga drugih propisa za ustanovljavanje, djelokrug i ustrojstvo državnog odvjetništva
 - sudjelovanje u procjeni potreba i izradi programa stručnog usavršavanja državnih odvjetnika, zamjenika, službenika i namještenika
 - osiguranje materijalnih, finansijskih, prostornih i drugih uvjeta za rad državnih odvjetništava

- određivanje načina korištenja nekretnina te nadzor nad upravljanjem nekretninama dodijeljenim državnim odvjetništvu na korištenje
- osiguranje osoba, imovine i objekata državnih odvjetništava
- informatizacija državnih odvjetništava
- prikupljanje i analiza statističkih i drugih podataka o djelovanju državnih odvjetništava
- ispitivanje predstavlja na postupanje državnih odvjetništava koje se odnose na dugotrajnost postupanja ili na neprimjereno ponašanje državnog odvjetnika, zamjenika ili drugog zaposlenika državnog odvjetništva prema stranci u tijeku postupka ili obavljanja drugih službenih radnji
- nadzor nad financijsko-materijalnim poslovanjem državnih odvjetništava
- nadzor nad redovitim obavljanjem poslova u državnim odvjetništvu
- nadzor nad provedbom Poslovnika državnog odvjetništva
- drugi poslovi određeni zakonom.

(3) U obavljanju poslova pravosudne uprave ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može neposredno tražiti od državnih odvjetništava izvješća i podatke o onim poslovima državnoodvjetničke uprave iz svog djelokruga koji su mu potrebni te u tom dijelu obavljati i izravan uvid u rad državnih odvjetništava i pojedine dijelove informacijskog sustava državnog odvjetništva, tražiti izvješća o razlozima nepostupanja u pojedinim poslovima državnoodvjetničke uprave te održati zajednički sastanak s državnim odvjetnikom radi razmatranja pitanja u vezi s radom državnog odvjetništva i primjenom novih propisa.

(4) Ministar nadležan za poslove pravosuđa u obavljanju poslova pravosudne uprave može staviti izvan snage svaki nepravilan ili nezakonit akt donesen u obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave iz članka 52. stavka 1. točki 4., 8. i 9. ovog Zakona ili sam donijeti akt koji u obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave nije donesen ili nije pravodobno donesen.

(5) Ministar nadležan za poslove pravosuđa propisat će način obavljanja pojedinih poslova pravosudne uprave pravilnikom.

Članak 67.

(1) Za obavljanje redovitih poslova pravosudne uprave ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa obraća se nadležnom državnim odvjetniku.

(2) Radi ispitivanja predstavlja i pritužbi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa izravno se obraća Glavnom državnim odvjetniku Republike Hrvatske.

Članak 68.

- (1) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa vodi evidenciju državnih odvjetnika, zamjenika te službenika i namještenika u državnim odvjetništvima.
- (2) Podaci upisani u evidenciju zaštićeni su propisima o zaštiti osobnih podataka.
- (3) Za potrebe obavljanja poslova državnoodvjetničke uprave evidencije službenika i namještenika u državnim odvjetništvima vodi i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.
- (4) Sadržaj evidencije iz stavka 1. ovog članka i način dostavljanja podataka za evidenciju propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom.

Članak 69.

- (1) Državnim odvjetnicima, zamjenicima, državnoodvjetničkim savjetnicima i stručnim suradnicima izdaje se službena iskaznica koja može sadržavati i elektronički potpis.
- (2) Službena iskaznica iz stavka 1. služi za dokazivanje identiteta i ovlasti pred drugim pravosudnim i državnim tijelima.
- (3) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom propisuje obrazac i postupak izdavanja službene iskaznice.

Pravosudna inspekcija

Članak 70.

- (1) Poslove nadzora nad pravilnim i zakonitim obavljanjem poslova državnoodvjetničke uprave u državnim odvjetništvima obavljaju pravosudni inspektori ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.
- (2) Poslove pravosudnog inspektora mogu obavljati službenici ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa koji ispunjavaju uvjete za višeg stručnog savjetnika ili višeg upravnog savjetnika te državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika koji ispunjavaju uvjete za zamjenika županijskog državnog odvjetnika i imaju iskustvo u obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave.
- (3) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom će propisati postupak izbora pravosudnih inspektora i način provedbe inspekcijskih nadzora nad pravilnim i zakonitim obavljanjem poslova državnoodvjetničke uprave u državnim odvjetništvima.

Članak 71.

- (1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donosi Poslovnik državnog odvjetništva na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.
- (2) Poslovníkom državnog odvjetništva propisuju se pravila o unutarnjem ustroju, poslovanju i postupanju državnog odvjetništva.

GLAVA V.

IZVJEŠĆA

1. Izvješće Hrvatskom saboru

Članak 72.

(1) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske dužan je do 30. travnja tekuće godine za prethodnu godinu podnijeti Hrvatskom saboru izvješće o:

- radu na kaznenim i prekršajnim predmetima
- predmetima u svezi sa zaštitom imovinskih interesa Republike Hrvatske
- predmetima u vezi sa zaštitom Ustava Republike Hrvatske i zakona
- organizaciji, materijalnim i financijskim uvjetima za rad državnog odvjetništva te stanju i opterećenosti ljudskih potencijala državnog odvjetništva.

(2) U godišnjem izvješću navode se pokazatelji učinkovitosti i kvalitete rada državnog odvjetništva za kazneni odjel i građansko-upravni odjel na razini cijelog sustava te posebno na razini Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, županijskih državnih odvjetništava, općinskih državnih odvjetništava i posebnih državnih odvjetništava.

(3) Godišnje izvješće, osim podataka iz stavka 1. i 2. ovog članka sadrži izvješće o radu po posebnim tematskim područjima (organizirani kriminalitet, korupcija, ratni zločini, kaznena djela počinjena iz mržnje, kaznena djela iz gospodarstva, zastupanje Republike Hrvatske, izvansudsko rješavanje sporova, međunarodne arbitraže, predstečajni i stečajni predmeti i dr.) za koje Glavni državni odvjetnik ocijeni da su od osobitog značenja za Republiku Hrvatsku.

(4) U godišnjem izvješću daju se pokazatelji rada i za svako pojedino državno odvjetništvo.

(5) U godišnjem izvješću koriste se pokazatelji koje primjenjuje Komisija za učinkovitost pravosuđa Vijeća Europe. Pokazatelji se daju za prethodnu godinu, u odnosu na pokazatelje za najmanje pet prethodnih godina.

(6) Nakon razmatranja izvješća Hrvatski sabor će, ako ocijeni potrebnim, zauzeti stajališta u svezi sa stanjem i kretanjem kriminala i utvrditi obveze nadležnih ministarstava i drugih državnih tijela kako bi se poboljšala učinkovitost kaznenog progona radi sprječavanja kriminala i unaprijedila zaštita imovinskih interesa Republike Hrvatske.

2. Mjesečna i godišnja izvješća državnih odvjetništava

Članak 73.

(1) Državni odvjetnici podnose neposredno višim državnim odvjetnicima mjesečna izvješća, čiji se sadržaj, rokovi i način podnošenja uređuju Poslovnikom državnog odvjetništva.

(2) Godišnje izvješće koje državni odvjetnici podnose neposredno višim državnim odvjetnicima ima sadržaj kao i izvješće Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske Hrvatskom saboru.

3. Posebna izvješća

Članak 74.

(1) U predmetima od posebnoga državnoodvjetničkog interesa ili u kojima se pojavljuju složena činjenična i pravna pitanja državni odvjetnik nižeg državnog odvjetništva dužan je izvijestiti državnog odvjetnika višeg državnog odvjetništva o već poduzetim radnjama, kao i o radnjama koje se namjeravaju poduzeti u tim predmetima.

(2) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske izvijestit će ministra nadležnog za poslove pravosuđa o pokrenutim kaznenim postupcima protiv sudaca, državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.

(3) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske će na zahtjev ministra nadležnog za poslove pravosuđa podnijeti izvješće o pojedinim vrstama kaznenih postupaka.

(4) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske izvijestit će Vladu Republike Hrvatske, uz obavijest nadležnom ministru, o predmetima od posebnog državnog interesa u kojima je državno odvjetništvo ovlašteno i dužno poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske, o pravnim sredstvima za zaštitu Ustava Republike Hrvatske i zakona u predmetima u kojima je Republika Hrvatska stranka, a nakon prve obavijesti i o radnjama koje se u tim predmetima poduzimaju te o problemima u primjeni zakona u zaštiti imovinskih prava i interesa Republike Hrvatske i drugim pojavama uočenim u izvršavanju ovlasti državnog odvjetništva.

(5) Vrijeme i način podnošenja posebnih izvješća uređuje se Poslovníkom državnog odvjetništva.

GLAVA VI.

SREDSTVA ZA RAD I IMOVINA DRŽAVNIH ODVJETNIŠTAVA

1. Osiguranje sredstava

Članak 75.

(1) Sredstva za rad državnog odvjetništva osiguravaju se državnim proračunom Republike Hrvatske u visini koja će osigurati redovito obavljanje svih poslova u državnom odvjetništvu.

(2) Državno odvjetništvo može ostvarivati vlastite prihode.

(3) U osiguranju sredstava za pojedine aktivnosti državnih odvjetništava i rad službenika od interesa za jedinice područne (regionalne) i lokalne samouprave mogu sudjelovati i županije, gradovi i općine.

Članak 76.

(1) Sredstva potrebna za vođenje sudskih, arbitražnih, upravnih i drugih postupaka u kojima je jedna od stranaka Republika Hrvatska osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske na stavci državnog tijela ili ustanove ili na teret pravne osobe koja gospodari nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatska ili druge pravne osobe, uz čiji djelokrug rada je vezan postupak.

(2) Sredstva potrebna za vođenje postupaka pred stranim arbitražama, stranim sudovima i drugim međunarodnim tijelima osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske na stavci Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

2. Investicije

Članak 77.

U izgradnji kapitalnih objekata za potrebe državnih odvjetništava mogu sudjelovati i županije, gradovi i općine.

3. Financijsko-materijalno poslovanje

Članak 78.

Financijsko-materijalno poslovanje državnih odvjetništava obavlja se na način koji je propisan za tijela državne uprave, a financijsko-materijalno poslovanje sa strankama na način određen pravilnikom koji donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

DIO TREĆI

OVLASTI, DUŽNOSTI I POSTUPANJE DRŽAVNIH ODVJETNIKA

GLAVA I.

OPĆE OVLASTI

1. Pravna pomoć

Članak 79.

(1) Državno odvjetništvo ovlašteno je od drugih državnih tijela ili pravnih osoba tražiti dostavu spisa, akata i izvješća ako se odnose na poduzimanje radnji iz njegova djelokruga.

(2) U izvršavanju svojih ovlasti državna su odvjetništva dužna jedno drugom pružati pravnu pomoć.

Članak 80.

(1) Državna tijela i pravne osobe dužni su pružati pomoć državnom odvjetništvu u izvršavanju njegovih ovlasti.

(2) Državna tijela dužna su obavijestiti državno odvjetništvo o svim postupcima u kojima je ono po zakonu dužno ili ovlašteno poduzimati određene radnje ili podnositi pravna sredstva.

(3) Državna tijela i pravne osobe postupaju bez odgode po zahtjevu državnog odvjetništva te poduzimaju pojedine radnje i pružaju pravnu pomoć, osim ako za to postoje zakonske zapreke.

(4) Sudovi i druga državna tijela pred kojima državno odvjetništvo postupa dužni su omogućiti uvid u spise državnim odvjetnicima ili njihovim zamjenicima.

(5) Na traženje državnog odvjetništva sudovi su dužni dostaviti na uvid spise pravomoćno dovršenih predmeta.

Članak 81.

Državno odvjetništvo može u pojedinim predmetima koristiti stručnu pomoć osoba izvan pravne struke da na njegovoj strani sudjeluju u postupku.

2. Upute i nalozi

Opća uputa

Članak 82.

(1) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske ovlašten je donijeti opću uputu kada je to potrebno radi jedinstvene primjene zakona i drugih propisa te ujednačavanja postupanja državnih odvjetništava.

(2) Prije donošenja upute iz stavka 1. ovog članka Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske zatražit će mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(3) Državna odvjetništva dužna su se u svojem radu pridržavati općih uputa.

Članak 83.

(1) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske donosi opću uputu o sporazumijevanju s okrivljenikom o kazni i drugim mjerama.

(2) Općom uputom se uređuje način vođenja pregovora, oblik i sadržaj sporazuma iz stavka 1. ovog članka te način izračunavanja umanjene zakonske kazne koja bi se trebala primijeniti u konkretnom slučaju.

(3) Općom uputom se mogu urediti slučajevi u kojima se državni odvjetnici ne mogu sporazumijevati o donošenju presude na temelju sporazuma stranaka.

Obvezna uputa

Članak 84.

(1) Državni odvjetnik ovlašten je svom zamjeniku ili nižem državnom odvjetniku dati obrazloženu pisanu obveznu uputu za donošenje odluke u pojedinačnom predmetu, koju će dostaviti na znanje neposredno višem državnom odvjetniku.

(2) Ako zamjenik državnog odvjetnika ili niži državni odvjetnik smatra obveznu uputu nezakonitom, nepravilnom, neutemeljenom za postupanje u predmetu odnosno neprikladnom za postizanje očekivanih pravnih učinaka i probitaka postupka, državni odvjetnik može zamjenika ili nižeg državnog odvjetnika na njegov pisani i obrazloženi zahtjev osloboditi od daljnjega postupanja u predmetu u kom ne postoji opasnost od odgode te predmet dati na odlučivanje drugom zamjeniku ili nižem državnom odvjetniku.

(3) Iz opravdanih razloga, a naročito uslijed opasnosti od odgode, obveznu uputu je moguće dati i usmeno. Takva uputa će se naknadno, najkasnije u roku od osam dana, potvrditi u pisanom obliku.

(4) Zamjenik ili niži državni odvjetnik ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje i zahtjev iz stavka 2. ovog članka.

Preuzimanje i povjeravanje postupanja

Članak 85.

(1) Državni odvjetnik ovlašten je obrazloženom odlukom preuzeti od svojeg zamjenika ili od nižega državnog odvjetnika postupanje u pojedinačnom predmetu.

(2) Iz opravdanih razloga državni odvjetnik može obrazloženom odlukom povjeriti postupanje u pojedinačnom predmetu svom zamjeniku ili drugom nižem državnom odvjetniku.

(3) O donošenju odluka iz stavaka 1. i 2. ovog članka državni odvjetnik će obavijestiti druge sudionike u postupku.

Nalog

Članak 86.

(1) Državni odvjetnik je ovlašten svom zamjeniku ili nižem državnom odvjetniku dati pisani obrazloženi nalog za poduzimanje određene državnoodvjetničke radnje u pojedinačnom predmetu.

(2) Iz opravdanih razloga, a naročito uslijed opasnosti od odgode, nalog iz stavka 1. ovog članka može se dati i usmeno, koji će se naknadno, najkasnije u roku od osam dana, potvrditi u pisanom obliku.

3. Nadzor nad radom

Članak 87.

(1) Državno odvjetništvo ovlašteno je i dužno nadzirati rad nižih državnih odvjetništava.

(2) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske u obavljanju nadzora nad radom državnih odvjetništava poduzima odgovarajuće mjere, posebno pregled rada i poslovanja županijskog i posebnog državnog odvjetništva, a ako to ocijeni potrebnim i pojedinog općinskog državnog odvjetništva.

(3) Županijska državna odvjetništva dužna su jednom u dvije godine obaviti pregled cjelokupnog rada općinskih državnih odvjetništava na njegovom području.

(4) Državno odvjetništvo koje je obavilo nadzor ukazat će nižem državnom odvjetništvu na nezakovitosti i nepravilnosti uočene u radu i postupanju, koje je niže državno odvjetništvo dužno otkloniti.

GLAVA II.

DRŽAVNI ODVJETNICI I ZAMJENICI DRŽAVNIH ODVJETNIKA

Određivanje broja zamjenika državnih odvjetnika

Članak 88.

Broj zamjenika državnog odvjetnika u pojedinom državnom odvjetništvu određuje ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske sukladno Okvirnim mjerilima za rad zamjenika državnih odvjetnika.

Okvirna mjerila za rad zamjenika državnih odvjetnika

Članak 89.

(1) Okvirna mjerila za rad zamjenika državnih odvjetnika donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

(2) Ministar nadležan za poslove pravosuđa upozorit će Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske na potrebu donošenja Okvirnih mjerila za rad zamjenika državnih odvjetnika te njihovih izmjena ili dopuna kada to nalažu izmjene propisa ili provedba drugih mjera iz ovlasti ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

(3) Ako Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske ne dostavi prijedlog Okvirnih mjerila za rad zamjenika državnih odvjetnika u roku od dva mjeseca od dana upozorenja iz stavka 3. ovog članka, ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će Okvirna mjerila za rad zamjenika državnih odvjetnika i bez tog prijedloga.

(4) Okvirna mjerila za rad zamjenika državnih odvjetnika objavljuju se na mrežnoj stranici ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

Godišnji raspored poslova

Članak 90.

(1) Poslovi u državnom odvjetništvu raspoređuju se godišnjim rasporedom poslova koji se donosi na kraju kalendarske godine za sljedeću godinu.

(2) Prije utvrđivanja rasporeda poslova državni odvjetnik pribavit će mišljenje kolegija državnog odvjetništva.

(3) Na utvrđeni godišnji raspored poslova može se podnijeti prigovor u roku od tri dana od dana primitka.

(4) Utvrđeni godišnji raspored poslova zajedno s podnesenim prigovorima dostavlja se neposredno višem državnom odvjetniku, koji može po službenoj dužnosti ili po prigovoru izmijeniti ili dopuniti godišnji raspored poslova, ukinuti i vratiti ga na dopunu državnom odvjetniku koji ga je donio odnosno odbiti prigovor i potvrditi doneseni godišnji raspored poslova.

(5) Odluke iz stavka 4. ovog članka viši državni odvjetnik dužan je donijeti u roku od 15 dana.

(6) Pravomoćan godišnji raspored poslova dostavlja se Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske i ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

(7) Godišnji se raspored poslova može mijenjati i dopunjavati ako nastupe posebne okolnosti koje to opravdavaju, na način propisan za njegovo donošenje.

Dodjela predmeta u rad

Članak 91.

(1) U državnim odvjetništvima pojedinačni predmeti se dodjeljuju u rad automatskom nasumičnom dodjelom, primjenom odgovarajućeg algoritma, kojom se osigurava ravnomjerna dodjela predmeta tijekom godine ovisno o vrsti i pravnoj složenosti predmeta.

(2) Iznimno od odredbi stavaka 1. ovog članka državni odvjetnik može određeni predmet kada za to postoje opravdani razlozi dodijeliti u rad određenom rješavatelju o čemu sastavlja obrazloženu službenu bilješku i ulaže je u spis predmeta.

(3) Predmet u kojem je ukinuta prvostupanjska odluka vraća se u rad istom rješavatelju.

(4) Ministar nadležan za poslove pravosuđa može uz prethodno pribavljeno mišljenje Glavnog državnog odvjetnika tražiti da se pojedinoj vrsti predmeta da prvenstvo u rješavanju.

Članak 92.

(1) Predmet dodijeljen u rad oduzet će se rješavatelju kada u tom predmetu rješavatelj može biti izuzet, kad ne može pravodobno poduzimati radnje u postupku zbog dulje spriječenosti ili kad to zahtijevaju posebni razlozi.

(2) Pisano rješenje s razlozima oduzimanja dostavlja se rješavatelju kojem je predmet oduzet.

(3) Predmet oduzet sukladno odredbama stavka 1. i 2. ovog članka dodjeljuje se u rad drugom rješavatelju na način propisan u članku 91. ovog Zakona.

Obnašanje dužnosti državnih odvjetnika i njihovih zamjenika

Članak 93.

Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika obnašaju državnoodvjetničku dužnost u državnom odvjetništvu u koje su imenovani.

Članak 94.

Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika moraju se ponašati tako da ne umanje svoj ugled ili ugled državnog odvjetništva i ne dovedu u sumnju svoju nepristranost te samostalnost i neovisnost državnog odvjetništva.

Članak 95.

(1) Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika u obavljanju poslova zastupanja te u odnosima sa državnim tijelima i pravnim osobama dužni su se pridržavati načela zakonitosti, stručnosti i nepristranosti, uz poštivanje rokova propisanih za pojedine postupke i pravila o prednosti u rješavanju predmeta.

(2) Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika prilikom zastupanja na sudovima i upravnim tijelima dužni su poštivati i čuvati dostojanstvo suda, svoje osobno dostojanstvo i dostojanstvo državnog odvjetništva.

Članak 96.

Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika dužni su zadržati za sebe podatke i druga saznanja do kojih su došli u obavljanju dužnosti i koji nisu propisom određeni kao službena tajna, a odnose se na privatni i obiteljski život stranaka i drugih osoba, ako to ne predstavlja kažnjivo djelo te čuvati tajnost svih podataka nedostupnih javnosti.

Članak 97.

Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika ne smiju pripadati ni jednoj političkoj stranci niti se baviti političkom djelatnošću.

Članak 98.

Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika ne smiju primiti i zadržati dar, izuzev protokolarnih darova manje vrijednosti.

Članak 99.

(1) Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika ne smiju se koristiti svojim službenim položajem ili ugledom državnog odvjetništva za ostvarivanje svojih privatnih interesa.

(2) Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika ne smiju obnašati sudačku dužnost, obavljati odvjetničku ili javnobilježničku službu, niti poslove člana upravnog ili nadzornog odbora trgovačkog društva ili druge pravne osobe koja ostvaruje dobit.

(3) Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika ne smiju obavljati niti drugu službu ili posao, koji bi mogli utjecati na njihovu samostalnost i nepristranost ili bi umanjili njihov društveni ugled ili su inače nespojivi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti.

Članak 100.

(1) Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika dužni su se stalno stručno usavršavati i sudjelovati u programima obrazovanja i usavršavanja Pravosudne akademije ili Europske mreže centara za stručno usavršavanje pravosudnih dužnosnika.

(2) Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika dužni su sudjelovati u programu stručnog usavršavanja Pravosudne akademije najmanje jednom godišnje.

(3) Državni odvjetnik vodi računa o ravnomjernoj zastupljenosti svih zamjenika državnih odvjetnika u programima iz stavka 1. ovog članka.

(4) Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika mogu sudjelovati i u drugim oblicima obrazovanja i stručnog usavršavanja.

Članak 101.

(1) Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika mogu pisati stručne ili znanstvene radove, sudjelovati kao predavači na Pravosudnoj akademiji te kao nastavnici ili suradnici u nastavi iz područja prava na sveučilišnom ili stručnom studiju, sudjelovati u radu stručnih ili znanstvenih skupova, pisati nacрте propisa ili sudjelovati u drugim sličnim aktivnostima te za navedeni rad primiti naknadu.

(2) Ako državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika sudjeluju u obrazovnim programima unutar državnog odvjetništva, za navedeni rad nemaju pravo primiti naknadu.

Članak 102.

(1) Državni odvjetnik je dužan prethodno u pisanom obliku izvijestiti neposredno višega državnog odvjetnika, a zamjenik državnog odvjetnika svog državnog odvjetnika, o svakom poslu kojeg obavljaju, osim poslova iz članka 100. stavaka 1. i 4. i članka 101. ovog Zakona.

(2) Odobrenje za obavljanje određene službe ili posla na zahtjev državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika daje Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 103.

(1) Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika imaju pravo na:

- plaću koja je utvrđena za državnog odvjetnika ili zamjenika u državnom odvjetništvu u koje je imenovan
- naknadu umjesto plaće kad nije u mogućnosti obnašati dužnost
- prava iz mirovinskog i zdravstvenog osiguranja sukladno posebnim propisima
- odmore i dopuste koje imaju službenici i namještenici u državnom odvjetništvu i godišnji odmor u trajanju od 30 radnih dana

- pravo na naknadu materijalnih troškova pod uvjetima utvrđenim zakonom i drugim propisima
- naknadu za obavljanje poslova u službi dežurstva
- naknadu za odvojeni život od obitelji, kao i naknadu troškova putovanja u mjesto stanovanja obitelji u vrijeme tjednog odmora ili državnih blagdana, kada je državni odvjetnik ili zamjenik privremeno upućen na rad u drugo državno odvjetništvo ili raspoređen na rad u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa ili obnaša dužnost zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske
- naknadu troškova prijevoza na posao i s posla ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne prebiva u mjestu sjedišta državnog odvjetništva
- naknadu za službena putovanja i putne troškove u svezi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti
- stručno usavršavanje i specijalizaciju u okviru sredstava osiguranih za tu namjenu.

(2) U slučaju kada je zamjenik državnog odvjetnika iz višeg državnog odvjetništva imenovan za državnog odvjetnika u nižem državnom odvjetništvu ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija.

(3) Uvjete za isplatu i iznos naknade za obavljanje poslova dežurstva propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom.

Upućivanje na rad u drugo državno odvjetništvo

Članak 104.

(1) Državni odvjetnik ili zamjenik županijskoga ili općinskog državnog odvjetnika može se privremeno, kada je to neophodno potrebno za obavljanje poslova u drugom odvjetništvu istog ili nižeg stupnja, uputiti na rad u to državno odvjetništvo u određenom predmetu ili na određeno vrijeme, ali najdulje šest mjeseci.

(2) Obrazloženo rješenje o privremenom upućivanju donosi neposredno viši državni odvjetnik.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovog članka zamjenik državnog odvjetnika ima pravo prigovora Državnoodvjetničkom vijeću u roku od tri dana od dostave rješenja. Odluku o prigovoru Državnoodvjetničko vijeće donosi u roku od osam dana.

(4) Državnoodvjetničko vijeće može prigovor odbaciti kao nepravodoban, odbiti prigovor i potvrditi rješenje državnog odvjetnika ili prigovor usvojiti i ukinuti rješenje. Odluka Državnoodvjetničkog vijeća po prigovoru je konačna.

Članak 105.

- (1) Zamjenik županijskog ili općinskog državnog odvjetnika može uz svoj pristanak biti upućen na rad u državno odvjetništvo višeg stupnja, najduže na vrijeme od četiri godine.
- (2) Zamjenik iz stavka 1. koji je privremeno upućen na rad u državno odvjetništvo višeg stupnja u postupku i radu na predmetima ima prava i obveze kao viši državnoodvjetnički savjetnik.
- (3) Državni odvjetnik ili zamjenik županijskog ili općinskog državnog odvjetništva može biti privremeno upućen na rad u posebno državno odvjetništvo kad je to određeno posebnim zakonom.

Mirovanje državnoodvjetničke dužnosti

Članak 106.

- (1) Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika bude imenovan za državnog dužnosnika u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa ili izabran za suca Ustavnog suda Republike Hrvatske, državnoodvjetnička dužnost mu miruje dok obnaša dužnost na koju je imenovan odnosno izabran.
- (2) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika uz svoj pristanak može biti raspoređen i na druge poslove u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, Pravosudnu akademiju i Državnoodvjetničko vijeće na vrijeme do četiri godine. Za vrijeme na koje je državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika raspoređen u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, Pravosudnu akademiju i Državnoodvjetničko vijeće državnoodvjetnička dužnost mu miruje. Rješenje o rasporedu državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, Pravosudnu akademiju i Državnoodvjetničko vijeće donose čelnici navedenih tijela uz suglasnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.
- (3) U slučajevima iz stavaka 1. i 2. ovog članka državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija.
- (4) Državnom odvjetniku ili zamjeniku državnog odvjetnika koji na prijedlog Vlade Republike Hrvatske bude imenovan na neku dužnost u međunarodnim pravosudnim tijelima, međunarodnim misijama ili međunarodnim organizacijama miruju sva prava i dužnosti koje proizlaze iz obnašanja državnoodvjetničke dužnosti u Republici Hrvatskoj.
- (5) Prava i dužnosti koje proizlaze iz obnašanja državnoodvjetničke dužnosti miruju i državnom odvjetniku ili zamjeniku koji bude imenovan ili izabran za rad u institucijama, agencijama, misijama i projektima Europske unije ili za rad u drugim međunarodnim organizacijama, institucijama, misijama i projektima za vrijeme na koje je imenovan ili izabran. Odluku o mirovanju prava i dužnosti državnog odvjetnika donosi neposredno viši državni odvjetnik, a za zamjenika državni odvjetnik u državnom odvjetništvu u kojem zamjenik obnaša državnoodvjetničku dužnost, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa i Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

(6) Državnoodvjetnička dužnost miruje državnom odvjetniku i zamjeniku državnog odvjetnika koji sudjeluje u programima razmjene ili bude upućen u institucije, agencije, ili urede Europske unije ili drugim međunarodnim organizacijama, institucijama, misijama i projektima za vrijeme trajanja razmjene ili upućivanja. Odluku o mirovanju državnoodvjetničke dužnosti državnog odvjetnika donosi neposredno viši državni odvjetnik, a za zamjenika državnog odvjetnika državni odvjetnik u državnom odvjetništvu u kojem zamjenik obnaša državnoodvjetničku dužnost, uz prethodnu suglasnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske. Za vrijeme trajanja razmjene ili upućivanja državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika ostvaruje pravo na plaću utvrđenu za državnog odvjetnika odnosno zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je imenovan.

(7) Državnom odvjetniku i zamjeniku državnog odvjetnika se vrijeme provedeno na poslovima iz stavaka 2., 4. i 6. ovog članka priznaje kao vrijeme provedeno u obnašanju državnoodvjetničke dužnosti.

Članak 107.

Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika bude imenovan za državnog odvjetnika u posebnom državnom odvjetništvu ili raspoređen za zamjenika državnog odvjetnika u posebnom državnom odvjetništvu, državnoodvjetnička dužnost u državnom odvjetništvu u kojem je radio prije prelaska mu miruje dok obavlja tu dužnost.

Odgovornost za štetu počinjenu u obnašanju dužnosti

Članak 108.

(1) Republika Hrvatska odgovara za štetu koju u obnašanju dužnosti državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika nanese fizičkoj ili pravnoj osobi nepravilnim ili nezakonitim radom.

(2) Republika Hrvatska od državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika zatražit će povrat isplaćene naknade samo kad je štetu učinio namjerno ili iz krajnje nepažnje.

Ocjena obnašanja dužnosti

Članak 109.

(1) Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika ocjenjuje se svake tri godine.

(2) Ako je zamjenik državnog odvjetnika podnio prijavu za trajni premještaj ili se javio na oglas, državni odvjetnik će ga ocijeniti na temelju dotadašnjeg rada iako nije proteklo tri godine od dana imenovanja. Ova ocjena služi samo za utvrđivanje liste kandidata u postupku

pred Državnoodvjetničkim vijećem i ne utječe na dužnost davanja ocjene na način naveden u stavku 1. ovog članka.

Članak 110.

(1) Državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika u obnašanju dužnosti ocjenjuju se prema sljedećim mjerilima:

1. ostvarenim rezultatima u rješavanju predmeta na temelju broja predmeta dodijeljenih u rad na temelju okvirnih mjerila za rad zamjenika državnih odvjetnika i prosječnih radnih rezultata županijskih odnosno općinskih državnih odvjetništava za prethodno trogodišnje razdoblje
2. kvalitetom odluka i opravdanom korištenju pravnih lijekova
3. urednom obnašanju državnoodvjetničke dužnosti - poštivanju rokova u tijeku postupka
4. drugim aktivnostima državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika
5. iskustvu u obnašanju državnoodvjetničke dužnosti
6. usklađenosti ponašanja s Etičkim kodeksom državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.

(2) Prosječne radne rezultate županijskih odnosno općinskih državnih odvjetništava utvrđuje Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske za prethodnu godinu najkasnije do 1. ožujka tekuće godine i o tome obavještava sva državna odvjetništva.

(3) Po svim mjerilima iz stavka 1. ovog članka zamjenik državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika mogu ostvariti najviše 150 bodova, pri čemu se za mjerila stavka 1. točke 1. i 2. ovog članka može ostvariti najviše po 60 bodova, za mjerila iz stavka 1. točki 3. i 4. ovog članka najviše po 10 bodova, a za mjerila iz stavka 1. točki 5. i 6. ovog članka najviše po pet bodova.

(4) Pravila o vođenju evidencije o radu državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, postupak ocjenjivanja, sadržaj i oblik obrasca o ocjeni obnašanja dužnosti, način primjene mjerila za ocjenjivanje, raspon ocjena i druga pitanja u vezi sa ocjenjivanjem državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika uređuju se općom uputom koju donosi Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

Članak 111.

Državni odvjetnik daje ocjenu obnašanja državnoodvjetničke dužnosti za zamjenika tog državnog odvjetništva. Državnog odvjetnika ocjenjuje neposredno viši državni odvjetnik.

Članak 112.

Ocjene obnašanja dužnosti državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika su:

1. izvrsno obnaša dužnost 130 – 150 bodova

2. vrlo uspješno obnaša dužnost 110 – 129 bodova
3. uspješno obnaša dužnost 90 – 109 bodova
4. zadovoljavajuće obnaša dužnost 70 – 89 bodova
5. nezadovoljavajuće obnaša dužnost manje od 70 bodova.

Članak 113.

Državni odvjetnik će prije dostavljanja ocjene pozvati državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika kojeg ocjenjuje i upoznati ga na osnovi kojih pokazatelja ga namjerava ocijeniti. Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima pravo upozoriti na okolnosti koje mogu utjecati na ocjenu, a koje državni odvjetnik nije uzeo u obzir ili je na temelju njih donio pogrešne zaključke.

Članak 114.

(1) Ocjena se izrađuje na posebnom obrascu propisanom općom uputom o ocjenjivanju i mora biti obrazložena.

(2) Odluka iz stavka 1. ovog članka dostavlja se ocjenjenom državnom odvjetniku ili zamjeniku državnog odvjetnika i višem državnom odvjetniku, a po pravomoćnosti i Državnoodvjetničkom vijeću.

(3) U obrazloženju ocjene državni odvjetnik će iznijeti način vrednovanja po pojedinom mjerilu i na osnovi kojih pokazatelja je ocjena dana te navesti i sve druge bitne podatke. Ocjena se dostavlja s uputom o pravu na prigovor.

Članak 115.

Državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika koji se ne složi s ocjenom ima pravo u roku od osam dana od dostave ocjene podnijeti prigovor Državnoodvjetničkom vijeću.

Članak 116.

(1) Ako je protiv ocjene zamjenik državnog odvjetnika podnio prigovor, državni odvjetnik koji je donio ocjenu zatražit će mišljenje kolegija toga državnog odvjetništva.

(2) Ako je protiv ocjene prigovor podnio državni odvjetnik, viši državni odvjetnik koji je donio ocjenu zatražit će mišljenje kolegija državnog odvjetništva kojem je na čelu.

(3) Prigovor iz stavka 1. i 2. ovog članka uz koji se prilaže mišljenje kolegija i osobni spis zamjenika državnog odvjetnika odnosno državnog odvjetnika dostavit će se na odluku Državnoodvjetničkom vijeću.

(4) Svojom odlukom Državnoodvjetničko vijeće može potvrditi ocjenu, izmijeniti je ili vratiti na ponovno ocjenjivanje, uz određivanje roka u kojem je potrebno donijeti novu odluku. O nepostupanju po odluci, predsjednik Državnoodvjetničkog vijeća obavijestit će Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

GLAVA III.

ETIČKI KODEKS DRŽAVNIH ODVJETNIKA I ZAMJENIKA DRŽAVNIH ODVJETNIKA

Članak 117.

- (1) Etičkim kodeksom državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (u daljnjem tekstu: Kodeks) utvrđuju se načela i pravila ponašanja državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika koja jamče očuvanje i promicanje njihovog osobnog i profesionalnog integriteta kao dužnosnika u samostalnom i neovisnom državnom odvjetništvu.
- (2) Kodeks donosi Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske proširen sa županijskim i općinskim državnim odvjetnicima te predstavnicima kolegija županijskih i općinskih državnih odvjetništava na prijedlog Etičkog povjerenstva.
- (3) Kolegiji županijskih i općinskih državnih odvjetnika biraju svoje predstavnike na sjednici javnim glasovanjem većinom svih članova.
- (4) Sjednicu Kolegija iz stavka 2. ovog članka saziva i predsjedava joj Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.
- (5) Kodeks se objavljuje u „Narodnim novinama“.

Sastav, izbor i ovlasti Etičkog povjerenstva

Članak 118.

Etičko povjerenstvo je neovisno tijelo u državnom odvjetništvu koje donosi smjernice za tumačenje temeljnih etičkih i deontoloških načela iz Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika te daje mišljenja i preporuke o usklađenosti određenih ponašanja državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika s Kodeksom i o sukobu interesa.

Članak 119.

- (1) Etičko povjerenstvo ima sedam članova, od kojih su dva zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, dva zamjenika županijskog državnog odvjetnika, dva zamjenika općinskog državnog odvjetnika i jedan zamjenik državnog odvjetnika u posebnom državnom odvjetništvu.
- (2) Član Državnoodvjetničkog vijeća ne može biti biran za člana Etičkog povjerenstva.
- (3) Članovi Etičkog povjerenstva biraju se na vrijeme od pet godina.
- (4) Članove Etičkog povjerenstva bira prošireni kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske na temelju prijedloga kolegija državnih odvjetništava, na način da kolegij svakog županijskog i općinskog državnog odvjetništva predloži po jednog kandidata iz svojih redova,

kolegij posebnog državnog odvjetništva dva kandidata iz svojih redova, a kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske najmanje tri kandidata iz svojih redova.

(5) Etičko povjerenstvo donosi Poslovnik o radu.

Članak 120.

Etičko povjerenstvo na zahtjev državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika daje mišljenje o sukladnosti određenog ponašanja s Etičkim kodeksom državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.

Članak 121.

(1) Etičko povjerenstvo daje mišljenja i preporuke u povodu pisanih predstavki ili pritužbi na ponašanje državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika koje njihovi podnositelji smatraju protivnim Etičkom kodeksu te na vlastitu inicijativu.

(2) Državnom odvjetniku i zamjeniku državnog odvjetnika na ponašanje na kojeg se odnosi predstavka ili pritužba omogućit će se očitovanje u roku od osam dana.

(3) Etičko povjerenstvo dužno je sa svojom odlukom upoznati državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika na kojeg se odnosi predstavka ili pritužba, kao i podnositelja predstavke ili pritužbe.

(4) Ako Etičko povjerenstvo ocijeni predstavku ili pritužbu osnovanom, svoju odluku s mišljenjem i preporukom dostavlja državnom odvjetništvu u kojem obnaša dužnost, višem državnom odvjetništvu i Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske te ju objavljuje na mrežnoj stranici Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

GLAVA IV.

DRŽAVNOODVJETNIČKI SLUŽBENICI I NAMJEŠTENICI

1. Zasnivanje i prestanak radnog odnosa, plaća i ostala prava

Članak 122.

(1) Broj službenika i namještenika za obavljanje stručnih uredskih i tehničkih poslova utvrđuje ministar nadležan za poslove pravosuđa u skladu s mjerilima za određivanje broja službenika i namještenika u državnom odvjetništvu.

(2) Zasnivanje i prestanak radnog odnosa službenika i namještenika, obavljanje vježbeničke prakse, postupak i način te program polaganja državnog stručnog ispita, plaće i ostala prava, obveze i odgovornosti iz rada te odgovornost za povrede službene dužnosti uređuju se propisima koji se primjenjuju na državne službenike i namještenike.

(3) U postupku prijama službenika i namještenika u državna odvjetništva za najboljeg kandidata državno odvjetništvo nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne

provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije, državno odvjetništvo kao podnositelj zahtjeva donosi konačnu ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka. Sigurnosna provjera provodi se sukladno zakonu kojim se uređuje provođenje sigurnosnih provjera.

(4) Državnom službeniku ili namješteniku prestaje državna služba odnosno ugovor o radu u državnom odvjetništvu po sili zakona ako se u tijeku obavljanja službe ili rada utvrdi da postoje sigurnosne zapreke koje su takve naravi da predstavljaju zapreku za prijem sukladno stavku 3. ovog članka.

(5) Radna mjesta u državnim odvjetništvima mogu se popunjavati samo uz odobrenje ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

(6) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom propisuje potreban stupanj obrazovanja službenika i namještenika u državnim odvjetništvima.

2. Ravnatelj državnoodvjetničke uprave

Članak 123.

(1) Državno odvjetništvo s više od 15 zamjenika državnog odvjetnika može imati ravnatelja državnoodvjetničke uprave.

(2) Za ravnatelja državnoodvjetničke uprave može biti primljena osoba koja ima završen integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij prava odnosno diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij ekonomske struke i najmanje pet godina iskustva na odgovarajućim poslovima.

(3) Ravnatelj državnoodvjetničke uprave brine o urednom i pravodobnom obavljanju stručnih, administrativnih, tehničkih i drugih poslova u državnom odvjetništvu, a posebno:

- obavlja stručne poslove u svezi planiranja i upravljanja ljudskim potencijalima u državnom odvjetništvu
- organizira rad službenika i namještenika te prati njihovu učinkovitost u radu
- prati i planira edukaciju službenika i namještenika
- vodi brigu o održavanju zgrade državnog odvjetništva, radnih prostorija i opreme za rad te investicijskim ulaganjima
- organizira i koordinira izradu godišnjeg plana nabave sukladno zakonu i potrebama državnog odvjetništva
- odgovara za provedbu postupaka javne nabave
- obavlja nadzor nad financijsko-materijalnim poslovanjem državnog odvjetništva te obavljanjem uredskih i pomoćno-tehničkih poslova
- skrbi i obavlja nadzor nad trošenjem proračunskih i vlastitih sredstava državnog odvjetništva

- sudjeluje u izradi i provedbi projekata državnoodvjetničke uprave te nadzire njihovu provedbu
- skrbi o pravodobnom i urednom vođenju statističkih podataka o radu državnog odvjetništva
- surađuje s jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave u vezi s nabavom opreme i osiguranjem sredstava za pojedine aktivnosti državnog odvjetništva
- obavlja druge poslove koje mu povjeri državni odvjetnik.

(4) Za svoj rad ravnatelj državnoodvjetničke uprave odgovara državnom odvjetniku.

3. Državnoodvjetnički savjetnici

Članak 124.

(1) Državno odvjetništvo može imati državnoodvjetničke savjetnike, više državnoodvjetničke savjetnike i više državnoodvjetničke savjetnike – specijaliste.

(2) Državnoodvjetnički savjetnici, viši državnoodvjetnički savjetnici i viši državnoodvjetnički savjetnici - specijalisti pomažu državnom odvjetniku ili njegovom zamjeniku u radu, izrađuju nacрте odluka, uzimaju na zapisnik prijave, podneske i izjave građana te obavljaju samostalno ili pod nadzorom i po uputama državnog odvjetnika ili njegova zamjenika druge stručne poslove predviđene zakonom i propisima donesenim na osnovi zakona.

(3) Za državnoodvjetničkog savjetnika u općinskom i županijskom državnom odvjetništvu može biti primljena osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava i položen pravosudni ispit.

(4) Za višeg državnoodvjetničkog savjetnika u općinskom i županijskom državnom odvjetništvu i državnoodvjetničkog savjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava, položen pravosudni ispit i koja je radila najmanje dvije godine kao državnoodvjetnički ili sudski savjetnik, sudac, državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje pet godina.

(5) Viši državnoodvjetnički savjetnik – specijalist u općinskom i županijskom državnom odvjetništvu može biti osoba koja je najmanje četiri godine radila kao pravosudni dužnosnik, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno najmanje šest godina kao državnoodvjetnički ili sudski savjetnik odnosno osoba koja je najmanje osam godina nakon položenog pravosudnog ispita radila na drugim pravnim poslovima.

(6) Viši državnoodvjetnički savjetnik i viši državnoodvjetnički savjetnik – specijalist u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može biti osoba koja je najmanje šest godina radila kao pravosudni dužnosnik, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno najmanje osam godina

kao državnoodvjetnički ili sudski savjetnik, odnosno osoba koja je najmanje deset godina nakon položenog pravosudnog ispita radila na drugim pravnim poslovima.

Članak 125.

(1) Državnoodvjetnički savjetnici, viši državnoodvjetnički savjetnici i viši državnoodvjetnički savjetnici-specijalisti u kaznenim odjelima mogu zastupati optužne akte u postupku za kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina.

(2) Na temelju posebne punomoći nadležnoga državnog odvjetnika državnoodvjetnički savjetnici, viši državnoodvjetnički savjetnici i viši državnoodvjetnički savjetnici-specijalisti u građansko-upravnim odjelima državnih odvjetništava mogu obaviti zastupanja pred sudovima, upravnim i drugim tijelima.

(3) Punomoć ovlašćuje državnoodvjetničke savjetnike, više državnoodvjetničke savjetnike i više državnoodvjetničke savjetnike-specijaliste na obavljanje svih radnji u postupku, osim ovlaštenja za podnošenje tužbe, povlačenje tužbe, priznavanje tužbenog zahtjeva, odricanje od tužbenog zahtjeva, zaključenja nagodbe, podnošenje pravnog lijeka, odricanje od izjavljivanja pravnog lijeka te odustajanje od izjavljenog pravnog lijeka.

(4) Državnoodvjetnički savjetnici, viši državnoodvjetnički savjetnici i viši državnoodvjetnički savjetnici-specijalisti u građansko-upravnim odjelima općinskih državnih odvjetništava u okviru ovlaštenja iz punomoći prema stavku 2. ovog članka samostalno zastupaju u sporovima čija je vrijednost predmeta spora do 100.000,00 kuna, a u građansko-upravnim odjelima županijskih državnih odvjetništava u sporovima čija vrijednost spora ne prelazi 500.000,00 kuna.

4. Stručni suradnici

Članak 126.

(1) Državno odvjetništvo može imati službenike sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili specijalističkim diplomskim stručnim studijem kriminalističkog, defektološkog, psihološkog, pedagoškog, ekonomskog, knjigovodstveno-financijskog smjera, socijalnog rada i drugog odgovarajućeg smjera i propisanim radnim iskustvom.

(2) Stručni suradnici iz stavka 1. ovog članka kao stručni pomoćnici pomažu državnom odvjetniku ili zamjeniku državnog odvjetnika u radu u stvarima u kojima su potrebna posebna stručna znanja, a mogu i samostalno obavljati poslove kad je to određeno zakonom ili drugim propisom.

(3) Stručni suradnici koji ispunjavaju uvjete propisane posebnim propisom mogu biti određeni za financijske istražitelje.

Članak 127.

Osim kad je to određeno posebnim zakonom, na temelju odluke državnog odvjetnika u složenim predmetima stručni suradnici mogu pripremati provođenje pojedinih dokaznih radnji, primati izjave i prijedloge te samostalno poduzeti dokaznu radnju koju im je državni odvjetnik povjerio.

5. Državnoodvjetnički vježbenici

Članak 128.

(1) Broj vježbeničkih mjesta u državnim odvjetništvima određuje ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa prema raspoloživim financijskim sredstvima osiguranim u državnom proračunu uz prethodno mišljenje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

(2) Uvjeti i način primanja državnoodvjetničkih vježbenika u državna odvjetništva, trajanje i način obavljanja vježbeničke prakse, određuje se posebnim zakonom.

GLAVA V.

OSIGURANJE OSOBA, IMOVINE I OBJEKATA DRŽAVNIH ODVJETNIŠTAVA

Članak 129.

(1) Osiguranje osoba, imovine i objekata državnih odvjetništava te održavanje reda u državnom odvjetništvu obavljaju službenici pravosudne policije, a iznimno i pravne osobe ovlaštene za poslove zaštite i osiguranja uz suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa ako nije moguće osigurati da ove poslove obavljaju službenici pravosudne policije.

(2) Poslovi iz stavka 1. ovog članka obavljaju se uporabom tehničkih sredstava zaštite i sredstvima prisile.

(3) Prijam u državnu službu, sigurnosna provjera i prava iz mirovinskih osiguranja službenika pravosudne policije propisuju se zakonom.

(4) Propise o službenicima pravosudne policije koji obavljaju poslove iz stavka 1. ovog članka i načinu osiguranja osoba, imovine i objekata državnih odvjetništava donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

DIO ČETVRTI

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 130.

Službenici koji su na dan stupanja na snagu ovog Zakona raspoređeni na radna mjesta tajnika u državnim odvjetništvima rasporedit će se na odgovarajuća radna mjesta u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 131.

Ograničenje mandata iz članka 23. stavka 1. ovog Zakona u postupku izbora Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske primjenjuje se i na kandidate koji su do dana stupanja na snagu ovog Zakona obnašali ovu dužnost.

Članak 132.

(1) Pravilnike iz članaka 55., 66., 69., 70., 78., 103. i 122. ovog Zakona ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će u roku od godine dana od dana njegovog stupanja na snagu.

(2) Poslovnik državnog odvjetništva ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 133.

(1) Okvirna mjerila za rad zamjenika državnih odvjetnika iz članka 89. stavka 2. ovog Zakona ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona.

(2) Broj zamjenika državnih odvjetnika u pojedinom državnom odvjetništvu ministar nadležan za poslove pravosuđa odredit će na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika sukladno Okvirnim mjerilima za rad zamjenika državnih odvjetnika u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 134.

Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika iz članka 117. stavka 2. ovog Zakona Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske proširen sa županijskim i općinskim državnim odvjetnicima te predstavnicima kolegija županijskih i općinskih državnih odvjetništava donijet će u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 135.

Do stupanja na snagu propisa i akata iz članka 71. i 103. ovog Zakona primjenjivat će se sljedeći propisi i akti doneseni na temelju Zakona o državnom odvjetništvu („Narodne novine“, broj 76/09, 153/09, 116/10, 145/10, 57/11, 130/11, 72/13, 148/13, 33/15 i 82/15):

- Poslovnik državnog odvjetništva („Narodne novine“, broj 05/14)
- Pravilnik o naknadama za dežurstva sudaca, državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika („Narodne novine“, broj 35/15).

Članak 136.

Smatra se da osobe zatečene na radnom mjestu višeg državnoodvjetničkog savjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske na dan stupanja na snagu ovog Zakona ispunjavaju uvjete za raspored iz članka 124. stavka 6. ovog Zakona.

Članak 137.

Stupanjem na snagu ovog Zakona prestaje važiti Zakon o državnom odvjetništvu („Narodne novine“, broj 76/09, 153/09, 116/10, 145/10, 57/11, 130/11, 72/13, 148/13, 33/15 i 82/15).

Članak 138.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. rujna 2018.

O B R A Z L O Ž E N J E

Članak 1. – ovim člankom propisuje se sadržaj ovog Zakona.

Članak 2. – ovim člankom, radi osiguranja ravnopravnosti spolova, propisuje se da su izrazi za osobe u muškom rodu koji se koriste u ovom Zakonu upotrijebljeni neutralno i odnose se na muške i ženske osobe.

Članak 3. – u skladu s člankom 125. Ustava Republike Hrvatske, ovim člankom propisuje se definicija državnog odvjetništva odnosno da je državno odvjetništvo samostalno i neovisno pravosudno tijelo, ovlašteno i dužno postupati protiv počinitelja kaznenih djela i drugih kažnjivih djela, poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske te podnositi pravna sredstva za zaštitu Ustava Republike Hrvatske i zakona, koje svoje ovlasti obavlja na osnovu Ustava Republike Hrvatske, međunarodnih ugovora koji su dio pravnog poretka Republike Hrvatske, pravne stečevine Europske unije, zakona te drugih propisa.

Članak 4. – ovim člankom propisuje se da je državno odvjetništvo jedinstveno pravosudno tijelo, čija je nadležnost određena zakonom.

Članak 5. – ovim člankom propisuje se odgovornost državnog odvjetnika kao čelnika pravosudnog tijela za obavljanje poslova iz djelokruga državnog odvjetništva kojeg zastupa i kojim upravlja te samostalnost zamjenika državnog odvjetnika u radu i u donošenju odluka, koja se može ograničiti isključivo prema odredbama ovog Zakona.

Članak 6. – ovim člankom naglašava se samostalnost i neovisnost državnog odvjetništva, i to zabranom svakog oblika utjecaja, prisile, zlorabe javnih ovlasti i osobnog utjecaja te korištenje medija i javnih istupa u predmetima u kojima državno odvjetništvo postupi.

Članak 7. – ovim se člankom, u skladu s člankom 46. Ustava Republike Hrvatske, propisuje pravo na slanje predstavki i pritužbi na rad državnog odvjetništva svakog tko za to ima pravni interes nadležnom državnom odvjetniku, kao i pravo da u primjerenom roku dobije odgovor.

Članak 8. – ovim člankom propisuje se da državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika imaju pravo na svoje pravno mišljenje u pojedinom predmetu koje može biti različito od mišljenja državnog odvjetnika odnosno višeg državnog odvjetnika i za koje ne mogu biti pozvani na odgovornost, osim u slučaju kršenja zakona koje predstavlja kazneno djelo.

Članak 9. – ovim člankom propisuje se sadržaj pečata i natpisne ploče državnog odvjetništva te obilježavanje Dana državnog odvjetništva.

Članak 10. – ovim člankom propisuje se da se plaće državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika uređuju posebnim zakonom.

Članak 11. – ovim člankom propisuje se dužnost državnog odvjetništva da prima podneske i izjave u stvarima iz djelokruga rada državnog odvjetništva radi poduzimanja radnji sukladno svojim ovlastima te njegova ovlast traženja dodatnih obavijesti.

Člankom 12. – ovim člankom propisuje se ustrojstvo Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

Članak 13. – ovim člankom propisuje se postupanje državnih odvjetništava u skladu s propisanom stvarnom i mjesnom nadležnosti te se određuju ovlasti svakog državnog odvjetništva u odnosu na hijerarhijsko uređenje pa se tako utvrđuje da su općinska državna odvjetništva podređena županijskim, a županijska i posebna državna odvjetništva Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Članci 14. - ovim člankom propisuje se unutarnje ustrojstvo državnih odvjetništava čije su osnovne ustrojstvene jedinice ured državnog odvjetnika te kazneni i građansko-upravni odjel, na čijim se sjednicama razmatraju pitanja od interesa za rad odjela, a posebno praćenje rada, sporna pitanja, ujednačavanje postupanja i druga pitanja predviđena Poslovníkom državnog odvjetništva.

Članak 15. – ovim člankom propisuje se mogućnost osnivanja odjela za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom za područje jednog ili više županijskih državnih odvjetništava te način rada i postupanja unutar tog odjela.

Članak 16. – ovim člankom omogućava se institucionalno jačanje državnih odvjetništava kroz određivanje osoba zaduženih za praćenje pravne stečevine Europske unije, presuda Suda Europskog unije i presuda Europskog suda za ljudska prava u županijskim državnim odvjetništvima i Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske radi pružanja pomoći državnoodvjetničkim dužnosnicima u pravilnoj primjeni propisa Europske unije te utvrđenih standarda zaštite ljudskih prava.

Članak 17. – ovim člankom propisuje se mogućnost osnivanja odsjeka unutar odjela u državnim odvjetništvima, kao specijaliziranih ustrojstvenih jedinica za određenu vrstu predmeta koje čine najmanje tri zamjenika državnih odvjetnika. Unutar kaznenog odjela propisuje se mogućnost osnivanja istražnog odsjeka za područje određenog županijskog ili općinskog državnog odvjetništva.

Člankom 18. – ovim člankom propisuje se određivanje rasporeda dužnosnika u pojedinim unutarnjim ustrojstvenim jedinicama godišnjim rasporedom poslova.

Članak 19. - ovim člankom propisuje se da državno odvjetništvo djeluje u svom sjedištu te u stalnim službama izvan sjedišta. Osnivanje ovih ustrojstvenih jedinica državnog odvjetništva

izvan njegovog sjedišta omogućuje se u slučaju postojanja potrebe za takvim djelovanjem državnog odvjetništva zbog broja stanovnika, priliva pojedine vrste predmeta i drugih opravdanih razloga na određenom području, a odluku o osnivanju i prestanku rada stalnih službi izvan sjedišta državnog odvjetništva donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa uz prethodno mišljenje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske. Također se propisuje da stalna služba ima voditelja stalne službe kao zamjenika državnog odvjetnika određenog godišnjim rasporedom poslova koji obavlja poslove državnoodvjetničke uprave koje mu povjeri državni odvjetnik.

Članak 20. – ovim člankom propisuju se poslovi koji se obavljaju u Uredu Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske te se uređuje rad posebnih odsjeka u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske. Zbog potrebe osiguranja sustavnog praćenja rada nižih državnih odvjetništava u Uredu Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske osniva se Odsjek za unutarnji nadzor zadužen za nadzor nad radom državnih odvjetništava, edukacijom državnih odvjetništava, dok se za pravnu pomoć, koordinaciju i nadzor nad sudjelovanjem dužnosnika državnog odvjetništva u radu međunarodnih organizacija te obavlja poslove praćenja europskih propisa i sudske prakse Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava relevantne za rad državnog odvjetništva osniva Odsjek za međunarodnu pravnu pomoć i suradnju. Propisuje se i način obavljanja protokolarnih poslova Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, na koje se na odgovarajući način primjenjuju propisi o protokolu Hrvatskoga sabora i Vlade Republike Hrvatske te za čije se potrebe mogu upotrebljavati objekti koje u tu svrhu koriste Vlada Republike Hrvatske i Hrvatski sabor.

Članak 21. – ovim člankom propisuje se da je na čelu Državnog odvjetništva Republike Hrvatske Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

Članak 22. – ovim člankom propisuje da se na mjesto Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske može imenovati osoba koja ispunjava uvjete za imenovanje na mjesto zamjenika Glavnog državnog odvjetnika (opći i posebni uvjeti za zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske).

Članak 23. – ovim člankom, u skladu s odredbama članka 125. Ustava Republike Hrvatske, propisuje se postupak imenovanja Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske na vrijeme od četiri godine, kojeg na prijedlog Vlade Republike Hrvatske uz prethodno mišljenje Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora imenuje Hrvatski sabor. Posebno se propisuje ograničenje obnavljanja njegovog mandata (najviše dva puta), uvažavajući preporuke Izvješća četvrtog evaluacijskog kruga Skupine zemalja protiv korupcije (GRECO) za Republiku Hrvatsku, usvojenog na 64. plenarnoj sjednici GRECO-a 20. lipnja 2014. u Strasbourgu, radi povećanja transparentnosti i svođenja rizika neprimjerenog političkog utjecaja na najmanju moguću mjeru. Također se propisuje da u slučaju razrješenja odnosno ponovnog neimenovanja Glavni državni odvjetnik nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, o čemu odluku donosi Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 24.- ovim člankom propisano je da poslove Glavnog državnog odvjetnika koji ne bude imenovan obavlja zamjenik koji je određen godišnjim rasporedom poslova (prvi zamjenik) odnosno u slučaju njegove spriječenosti zamjenik državnog odvjetnika kojeg odredi Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

Članak 25. – ovim člankom propisuje se postupak za imenovanje Glavnog državnog odvjetnika. Inicijativu za pokretanje postupka izbora Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske ima Državnoodvjetničko vijeće pri čemu se njegova uloga ograničava na pružanje administrativno tehničke podrške u postupku imenovanja. Državnoodvjetničko vijeće pokreće postupak najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske. Javni poziv za imenovanje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske objavljuje se u „Narodnim novinama“ i na mrežnoj stranici Državnoodvjetničkog vijeća te sadrži poziv na podnošenje prijave koja sadrži podatke o radu i programu rada u roku od najkraće 15, a najduže 30 dana. Državnoodvjetničko vijeće utvrđuje kandidate koji su podnijeli prijave te ih dostavlja Vladi Republike Hrvatske.

Članak 26. – ovim člankom propisana je dužnost polaganja prisega Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske pred predsjednikom Hrvatskog sabora i sadržaj prisega kao konstitutivnog elementa stupanja na dužnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

Članak 27. – ovim člankom propisuju se razlozi za prestanak dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske. Utvrđujuću odluku o prestanku dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske donosi Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 28. – ovim člankom propisuju se razlozi za razrješenje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske. Postupak razrješenja Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske propisan je ovim člankom obrnutim slijedom od postupka imenovanja i sukladno njemu prijedlog za razrješenje Glavnog državnog odvjetnika podnosi Vlada Republike Hrvatske. O podnesenom prijedlogu za razrješenje odlučuje Hrvatski sabor uz prethodno mišljenje nadležnog odbora Hrvatskog sabora.

Članak 29. – ovim člankom propisuje se mjesna nadležnost državnog odvjetništva na način da državno odvjetništvo istog ranga slijedi stvarnu i mjesnu nadležnost suda. Općinsko državno odvjetništvo koje je nadležno za područje određenog općinskog suda zastupa Republiku Hrvatsku u svim postupcima koji se vode pred tim sudom, županijsko državno odvjetništvo pred županijskim, trgovačkim i upravnim sudom, posebna državna odvjetništva postupaju pred sudovima određenim zakonom, dok Državno odvjetništvo Republike Hrvatske poduzima pravne radnje radi zaštite Ustava Republike Hrvatske i zakonitosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske i Vrhovnim sudom Republike Hrvatske te postupaju pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske, Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske, Visokim prekršajnim sudom Republike Hrvatske, Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske te pred stranim sudovima i drugim tijelima, ako zakonom nije određeno drugačije te daje mišljenja o nacrtima prijedloga zakona i propisa na zahtjev državnih tijela.

Članak 30. - ovim člankom propisuje se nadležnost pojedinih građansko-upravnih odjela državnih odvjetništava kada temeljem posebnog zakona imaju položaj stranke (stranka sui generis), položaj državnog odvjetnika u postupku radi naplate troškova kaznenog postupka te nadležnost državnog odvjetništva za mirno rješavanje sporova.

Članak 31. – ovim člankom propisuje se da Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može odlučiti da poslove zastupanja u određenoj vrsti građanskih i upravnih predmeta obavlja jedno državno odvjetništvo za više mjesno i stvarno nadležnih sudova, na koji se način može postići specijalizacija za pojedina pravna područja.

Članak 32. - ovim člankom propisuje se nadležnost za postupanje pred trgovačkim sudovima. Naime, područja nadležnosti županijskih državnih odvjetništava ne poklapaju se s područjima nadležnosti trgovačkih sudova. Pojedini trgovački sudovi su nadležni za područje više državnih odvjetništva pa je temeljno načelo da postupa ono županijsko državno odvjetništvo na čijem se području nalazi sjedište pravne osobe, odnosno trgovca pojedinca ili obrtnika, a za slučaj sudjelovanja više stranaka u postupku s područja mjesne nadležnosti više državnih odvjetništava, nadležno županijsko državno odvjetništvo bit će ono na čijem se području nalazi sjedište trgovačkog suda pred kojim se vodi postupak.

Članak 33. – ovim člankom popunjava se pravna praznina koja trenutno postoji, i to propisujući koje je državno odvjetništvo nadležno za zastupanje Republike Hrvatske u arbitražnim postupcima i postupcima mirenja u Republici Hrvatskoj, a to je državno odvjetništvo koje bi i inače zastupalo Republiku Hrvatsku da se vodi sudski postupak. Člankom se propisuje i koje je državno odvjetništvo nadležno za davanje pravnog mišljenja na pravne poslove kojima Republika Hrvatska stječe ili otuđuje nekretnine iz svog vlasništva.

Članak 34. – ovaj članak sadrži načelnu odredbu po kojoj državno odvjetništvo određenog stupnja slijedi nadležnost suda toga stupnja, uz propisanu mogućnost da županijsko državno odvjetništvo iz opravdanih razloga po odluci Glavnog državnog odvjetnika može obavljati pojedine poslove u prethodnom kaznenom postupku.

Članak 35. – ovim člankom propisuje se stvarna nadležnost državnog odvjetništva. Propisuje se da nadležno državno odvjetništvo postupa u kaznenim predmetima protiv počinitelja kaznenih djela za koja se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu, u prekršajnom postupku u kojem postupku državno odvjetništvo poduzima progon i zastupa optužbu sukladno Prekršajnom zakonu te u građanskom i upravnom postupku odnosno zastupanje Republike Hrvatske u zaštiti njezinih imovinskih prava i interesa.

Članak 36. – ovim člankom propisana je ovlast državnog odvjetništva da po zakonu zastupa Republiku Hrvatsku u sudskim, arbitražnim i upravnim postupcima te ovlast da kao stranka u postupku poduzima sve pravne radnje.

Članak 37. — ovim člankom određuje kako, osim poslova koje obavljaju na temelju zakona, državna odvjetništva na temelju posebne punomoći u građanskim i upravnim predmetima zastupaju pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske i ustanove čiji je ona osnivač ili suosnivač. Za navedeno zastupanje postoji puno opravdanje jer državno odvjetništvo prema Ustavu Republike Hrvatske i zakonu štiti imovinu Republike Hrvatske pa zastupajući ove pravne osobe ono može također neposredno štititi imovinske interese države. Na temelju posebne punomoći nadležna državna odvjetništva mogu u sudskim predmetima zastupati i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave uz suglasnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske u slučajevima u kojima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i Republika Hrvatska imaju položaj suparničara.

Članak 38. - ovim člankom uređuje se postupanje državnog odvjetnika u predmetima izvansudskog rješavanja sporova. Naime, člankom 186.a Zakona o parničnom postupku kao procesna pretpostavka propisano je da je svaka osoba koja namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske dužna prije podnošenja tužbe obratiti se zahtjevom za mirno rješenje spora nadležnom državnom odvjetništvu. Ovo je ujedno obvezna učiniti i Republika Hrvatska u slučaju kad ona namjerava tužiti, i to putem nadležnog državnog odvjetništva kao svog zastupnika. Uz takav obrazloženi zahtjev državno odvjetništvo priložit će i dokaze o svim pravnorelevantnim činjenicama navedenim uz zahtjev ili će dostaviti nacrt tužbe uz koji će priložiti sve pravnorelevantne dokaze. Državno odvjetništvo može podnijeti tužbu tek po proteku roka od tri mjeseca od kada je protustranka zaprimila zahtjev za mirno rješenje spora, i to u slučaju ako je protustranka odbila sklopiti nagodbu ili se nije očitovala o zahtjevu. Republika Hrvatska prije podizanja tužbe protiv neke osobe u Republici Hrvatskoj toj osobi mora uputiti zahtjev za mirno rješenje spora, pa s obzirom da Zakon o parničnom postupku nije propisao način dostave za državno odvjetništvo nužno je ovim zakonom propisati način dostave kako bi se u sudskom postupku moglo dokazati da je dostava stvarno izvršena jer se u protivnom zaštita imovinskih interesa Republike Hrvatske može dovesti u pitanje.

Članak 39. – ovim člankom propisano je da državno odvjetništvo od podnositelja zahtjeva za mirno rješavanje spora može tražiti da pokrene postupak osiguranja dokaza. Naime, posljednjim izmjenama Zakona o parničnom postupku dopunjen je čl. 186.a te je propisana mogućnost provođenja osiguranja dokaza u slučaju kada je to potrebno da bi se mogao riješiti zahtjev za mirno rješenje spora. Ovaj institut osiguranja dokaza omogućit će državnom odvjetništvu mirno rješavanje sporova u većoj mjeri. Polazeći od načela slobodne ocjene dokaza državno odvjetništvo utvrdit će sve pravnorelevantne činjenice i izvesti dokaze, u pravilu saslušati svjedoke o kojima ovisi odluka o osnovanosti zahtjeva za mirno rješenje spora. U slučaju kad je podnositelj zahtjeva neka treća osoba, državno odvjetništvo će zatražiti od tog podnositelja zahtjeva za mirno rješenje spora da sam pokrene postupak osiguranja dokaza radi utvrđenja pravnorelevantnih činjenica, sve u pravcu izbjegavanja troškova po Republiku Hrvatsku, kako bi potom državno odvjetništvo moglo donijeti odluku o osnovanosti toga zahtjeva.

Članak 40. – ovim člankom propisuje da se odluke i druga pismena sudova i javnopravnih tijela moraju dostaviti nadležnom državnom odvjetništvu te da dostava koja nije dostavljena

nadležnom državnom odvjetniku na način propisan ovim člankom ne proizvodi pravne učinke. Ovo se propisuje prvenstveno zbog kratkih prekluzivnih rokova u građanskim i upravnim stvarima i zbog okolnosti da sudovi često pismena dostavljaju nenadležnim državnim odvjetništvima, pa je do sada zbog propuštanja rokova u pojedinim slučajevima dolazilo do štete za Republiku Hrvatsku. U slučaju kad se provodi rasprava pred drugostupanjskim sudom u kojem je stranka Republika Hrvatska postoji pravna praznina kojem državnom odvjetništvu će drugostupanjski sud dostavljati poziv, sudske odluke i druga pismena.

Članak 41. – ovim člankom uređuje se pitanje troškova zastupanja pred sudovima i drugim tijelima u građanskom i upravnom postupku. U sporovima u kojima zastupa Republiku Hrvatsku državno odvjetništvo ima pravo na naknadu troškova zastupanja na teret protivne stranke ako je uspjelo u postupku, a navedena su sredstva prihod državnog proračuna. Kada državno odvjetništvo zastupa po punomoći, pravne osobe dužne su za zastupanje plaćati naknadu sukladno propisima o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika.

Članak 42. – ovim člankom propisana je mogućnost da se državno odvjetništvo odrekne troškova zastupanja odnosno nagodi se ili odobri obročno plaćanje, i to s obzirom na okolnosti slučaja kada to ocijeni opravdanim, a također može odustati od vođenja ovršnog postupka ako ovršenik nema imovine ili vođenje postupka nije svrsishodno imajući u vidu visinu troškova i neizvjesnost naplate. Navedena ovlast daje se državnom odvjetništvu radi ekonomičnosti postupanja.

Članak 43. – ovim člankom uređuje se zastupanje Republike Hrvatske u imovinskim sporovima i u drugim postupcima koji se vode radi naplate potraživanja Republike Hrvatske pred stranim sudovima te međunarodnim i drugim tijelima. Republiku Hrvatsku u tim sporovima u pravilu zastupa Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, međutim ako prema mjerodavnom pravu države u kojoj se vodi spor Državno odvjetništvo Republike Hrvatske kao strano državno tijelo ne može zastupati Republiku Hrvatsku, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske ovlastiti stranog odvjetnika da Republiku Hrvatsku zastupa u tom sporu. U postupcima koji se vode pred stranim sudovima ili drugim tijelima Vladu Republike Hrvatske može zastupati odvjetnik te uz njega može sudjelovati i državni odvjetnik, što je u skladu s ustavnim ovlastima Vlade Republike Hrvatske koja je odgovorna za imovinu Republike Hrvatske te stoga sama ocjenjuje hoće li angažirati druge stručnjake u takvim postupcima.

Članak 44. – ovim člankom uređuje se položaj i uloga Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u postupcima u kojima zastupa pred stranim sudovima i tijelima te obveza državnih tijela na pružanje pomoći Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Članak 45. – ovim člankom propisuje se da je Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno voditi jedinstvenu evidenciju o svim postupcima u kojima državno odvjetništvo zastupa Republiku Hrvatsku pred sudovima, javnopravnim i drugim tijelima te u kojima na temelju posebne punomoći zastupa pravne osobe u vlasništvu odnosno pretežitom vlasništvu

Republike Hrvatske i ustanove čiji je ona osnivač ili pretežiti osnivač. Na zahtjev Vlade Republike Hrvatske te potonjih tijela nadležno državno odvjetništvo dužno je u roku od 15 dana od primitka zahtjeva dostaviti podatke o stanju predmeta iz evidencije te na temelju dostavljenih podataka dati procjenu o vjerojatnosti uspjeha u sporu, uz obavijest o tome ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa. U svim postupcima koji se vode radi zaštite imovinskih prava i interesa Republike Hrvatske državna tijela dužna su imenovati koordinatora za suradnju sa državnim odvjetništvom. Na zahtjev Vlade Republike Hrvatske i ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je izvijestiti o podacima iz evidencije o svim postupcima u kojima državno odvjetništvo zastupa Republiku Hrvatsku pred sudovima, javnopravnim i drugim tijelima te u kojima na temelju posebne punomoći zastupa u građanskim i upravnim predmetima, a Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ima obvezu i čelnika nadležnog tijela ili Vladu Republike Hrvatske, uz obavijest ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, izvijestiti da državna tijela nisu imenovala koordinatora za suradnju s državnim odvjetništvima odnosno da navedena tijela pravodobno ne dostavljaju očitovanja o činjeničnim navodima, dokazne prijedloge, dokumentaciju kojom raspolažu te mišljenja o osnovanosti zahtjeva u postupcima. Sve navedeno propisuje se u svrhu veće učinkovitosti postupanja državnog odvjetništva u postupanju te osiguranju pravodobne suradnje o kojoj ovisi uspjeh u postupcima.

Članak 46. – ovim člankom propisuje se kada je državno odvjetništvo u građanskim i upravnim stvarima dužno davati mišljenja vezana uz imovinskopravne poslove i zaštitu imovine, prirodnih bogatstava, dijelova prirode, nekretnina, stvari i prava od interesa za Republiku Hrvatsku. Propisivanjem da se uz zahtjev mora dostaviti i mišljenje nadležne pravne službe želi se unaprijediti i olakšati rad državnog odvjetništva.

Članak 47. - ovim člankom propisana je obveza nadležnih tijela da prije sklapanja pravnog posla kojim Republika Hrvatska stječe ili otuđuje nekretnine i kad je to propisano posebnim propisima pribave mišljenje nadležnog državnog odvjetništva te rok u kojem Državno odvjetništvo mora dati svoje mišljenje o pravnoj valjanosti pravnog posla. Davanjem pravnih mišljenja na poslove koje sklapa Republika Hrvatska štiti se zakonitost, prevenira nastanak sporova te se štite imovinski interesi Republike Hrvatske. Također se propisuje dužnost dostave nacrtu ugovora te sve dokumentacije potrebne za davanje mišljenja o pravnoj valjanosti pravnog posla.

Članak 48. – ovim člankom uređuje se pravna praznina važećeg Zakona o državnom odvjetništvu u odnosu na davanje mišljenja o formalnopravnoj valjanosti isprava o izdanim državnim jamstvima. Kako davatelji kredita i nakon što je sklopljen ugovor o državnom jamstvu učestalo traže dodatno mišljenje državnog odvjetništva o provedivosti državnog jamstva odnosno o formalnopravnoj valjanosti isprave o izdanom jamstvu u slučaju da dužnik ne ispuní svoje obveze za koje je Republika Hrvatska jamac, ovim se člankom otklanja navedena pravna praznina.

Članak 49. – ovim člankom, imajući u vidu provedbu temeljne zadaće državnog odvjetništva - poduzimanja pravnih radnji radi zaštite imovinskih interesa Republike Hrvatske, propisano

je da državno odvjetništvo nadležnim državnim tijelima i pravnim osobama koje upravljaju i gospodare nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske treba pružati stručnu pravnu pomoć potrebnu za rješavanje imovinskopravnih odnosa na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske. Pružanjem ove stručne pravne pomoći državno odvjetništvo će istodobno djelovati i preventivno kako bi se izbjegli sudski sporovi te ujedno ubrzati rješavanje spornih imovinskopravnih odnosa.

Članak 50. – ovim člankom propisuje se da državno odvjetništvo može iznimno, na zahtjev pravnih osoba koje može zastupati temeljem punomoći, dati mišljenje o imovinskopravnim odnosima između tih osoba i trećih osoba u vezi kojih bi Republika Hrvatska mogla odgovarati za štetu.

Članak 51. – ovim člankom propisano je postupanje Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u podnošenju pravnih sredstava radi zaštite Ustava Republike Hrvatske i zakona te izvanrednih pravnih lijekova temeljem posebnih propisa, kao i podnošenja prijedloga za ocjenu ustavnosti i zakonitosti u slučaju ocjene da su povrijeđena imovinska prava Republike Hrvatske te utvrđeni položaj državnog odvjetništva.

Članak 52. – Ovim člankom navodi se popis poslova državnoodvjetničke uprave koje obavlja državni odvjetnik sukladno zakonu i Poslovniku državnog odvjetništva i za koje odgovara. Propisuje se da će se način rada i korištenje posebnog informacijskog sustava državnog odvjetništva propisati Poslovnikom državnog odvjetništva.

Članak 53. – ovim člankom propisuju se akti koji se donose u obavljanju ovih poslova te ovlasti viših državnih odvjetnika povodom akata državnoodvjetničke uprave nižih državnih odvjetnika.

Članak 54. - ovim člankom propisano je i da državnog odvjetnika u slučaju njegove spriječenosti i odsutnosti u obavljanju ovih poslova zamjenjuje zamjenik određen godišnjim rasporedom poslova te se određuju osobe koje državnom odvjetniku redovno pomažu u obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave.

Članak 55. - Radi osiguranja veće kvalitete u obavljanju ovih poslova posebno se propisuje se i dužnost stalnog stručnog usavršavanja državnog odvjetnika za obavljanje poslova državnoodvjetničke uprave, koje će provoditi Pravosudna akademija prema programu kojeg će utvrditi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Članak 56. – ovim člankom propisuje se način na koji će državni odvjetnik određivati istražitelja u konkretnom kaznenom predmetu i koje se osobe određuju na listu. Člankom 202. točka 23. Zakona o kaznenom postupku određeno je da je istražitelj osoba koja je prema posebnom propisu donesenom na osnovi zakona ovlaštena provoditi dokazne i druge radnje. Jedno od najvažnijih pitanja koje u vezi s istražiteljima je određivanje najstručnijih osoba koje imaju potrebno stručno iskustvo i sposobnosti pa se propisuje da državni odvjetnik na temelju lista istražitelja koje sačinjavaju pojedina tijela, i to prvenstveno policija, dostavlja godišnju

listu istražitelja nadležnim državnim odvjetništvima i sudovima koje koriste u kaznenom postupku, što ne isključuje određivanje ad hoc istražitelja kada se za time ukaže potreba.

Članak 57. – ovim člankom detaljno se propisuje odgovornost državnog odvjetnika i zamjenika u radu na predmetima iz nadležnosti državnog odvjetništva. Državni odvjetnik je odgovoran za rad odvjetništva u predmetima, zastupa državno odvjetništvo i upravlja njegovim radom. U državnom odvjetništvu može biti imenovan jedan ili više zamjenika te im se dodjela predmeta u rad vrši na način da se osigura nepristrana i nezavisna dodjela. Zamjenici državnih odvjetnika odgovorni su za rad u predmetu koji im je dodijeljen i ovlašteni su poduzimati sve radnje u tom predmetu, a njihova neovisnost ograničena je jedino davanjem obvezne upute te nalogima za preuzimanje postupanja u pojedinačnom predmetu i nalogima za poduzimanje određene državnoodvjetničke radnje. Zamjenik državnog odvjetnika dužan je na zahtjev državnog odvjetnika upoznati ga s radom u pojedinom predmetu i odlukom koju namjerava donijeti te s radom na pojedinom predmetu od posebnog državnog interesa ili u kojem se pojavljuju složena činjenična i pravna pitanja, a s obzirom da državni odvjetnik odgovara za cjelokupan rad državnog odvjetništva. Ostale poslove državnog odvjetništva obavlja zamjenik državnog odvjetnika u skladu s zakonom te prema uputama državnog odvjetnika.

Članak 58. – ovim člankom propisuje se dužnost čuvanja tajnosti klasificiranih podataka, definiraju klasificirani podaci te propisuje katalog tajnih podataka u radu državnog odvjetništva. Propisano je i da se stupnjevi tajnosti propisnih podataka te postupanja s ovim podacima uređuje Poslovníkom državnog odvjetništva.

Članak 59. – ovim člankom propisuje se da se obveza čuvanja tajnosti podataka u radu državnog odvjetništva te ovlast za donošenje odluke o oslobođenju od čuvanja tajnosti podataka.

Članak 60. – ovim člankom propisuje se ovlast davanja priopćenja za javnost vezanih za rad državnog odvjetništva.

Članak 61. – ovim člankom propisuje se sastav kolegija državnog odvjetništva, kojeg sačinjavaju državni odvjetnik i svi zamjenici državnog odvjetnika u tom državnom odvjetništvu.

Članak 62. – ovim člankom propisuje se nadležnost kolegija državnog odvjetništva - daje mišljenje o osnovanosti prigovora u postupku ocjenjivanja, daje mišljenje o kandidatima, te posebno daje mišljenje o godišnjem rasporedu poslova i drugim poslovima.

Članak 63. – ovim člankom propisuju se sastav i ovlasti Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, koji po Zakonu, osim poslova redovnog kolegija državnog odvjetništva iz članka 62. ovog Zakona, ima i posebne ovlasti - donosi odluku o izuzeću Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, poduzima radnje u postupcima izbora i razrješenja članova Državnoodvjetničkog vijeća, daje mišljenje o nacrtima zakona ili drugih propisa važnih za

ustrojstvo i rad državnog odvjetništva i obnašanje državnoodvjetničke dužnosti, daje mišljenja i očitovanja u postupcima pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske, daje prethodno mišljenje o općim uputama, razmatra izvješće koje se upućuje Hrvatskom saboru, daje mišljenje o postojanju osnova za razrješenje županijskog i općinskog državnog odvjetnika te obavlja druge poslove propisane Poslovníkom državnog odvjetništva.

Članak 64. - ovim člankom propisuje se način sazivanja i način rada kolegija državnog odvjetništva.

Članak 65. – ovim člankom propisuje se sastav i ovlast Proširenog kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, čiji rad je značajan za jedinstveno postupanje državnog odvjetništva. Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može sazvati ovaj prošireni kolegij kojeg sačinjavaju svi zamjenici Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske te županijski državni odvjetnici i ravnatelj Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, a koji ima prvenstveno savjetodavnu ulogu jer se na njemu razmatraju nacrti zakona ili drugih propisa kada se njima utvrđuje ovlast državnog odvjetništva ili druga pitanja važna za rad državnog odvjetništva te se donosi Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.

Članak 66. – ovim člankom propisuju se poslovi pravosudne uprave kojima se osigurava obavljanje poslova državnoodvjetničke uprave, a koje su iz nadležnosti ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa te se određuju ovlasti ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa u obavljanju poslova pravosudne uprave.

Članak 67. – ovim člankom propisuje način obraćanja ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa državnom odvjetništvu u obavljanju poslova pravosudne uprave.

Članak 68. – ovim člankom propisuje se da ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa vodi evidenciju dužnosnika, službenika i namještenika te da su podaci zaštićeni sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka. Propisano je i da Državno odvjetništvo Republike Hrvatske radi obavljanja poslova državnoodvjetničke uprave vodi evidenciju službenika i namještenika.

Članak 69. – ovim člankom propisuje se da se državnim odvjetnicima, zamjenicima državnih odvjetnika, savjetnicima i stručnim suradnicima izdaje službena iskaznica koja služi za dokazivanje identiteta i ovlasti pred drugim pravosudnim i državnim tijelima, uz mogućnost da ista sadrži i elektronički potpis.

Članak 70. – ovim člankom propisuje se da poslove nadzora nad obavljanjem poslova državnoodvjetničke uprave obavljaju pravosudni inspektori Ministarstva pravosuđa, čiji se uvjeti za obavljanje poslova pravosudnog inspektora također propisuju u ovom članku, dok se za propisivanje postupka izbora pravosudnih inspektora i načina provedbe nadzora ovlašćuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Članak 71. – ovim člankom propisuje se ovlast ministra nadležnog za poslove pravosuđa za donošenje Poslovnika državnog odvjetništva na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika, a kojim se propisuju pravila o unutarnjem ustroju, poslovanju i postupanju državnog odvjetništva.

Članak 72. - ovim člankom propisuje se obveza Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske da Hrvatskom saboru podnese godišnje izvješće o radu Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u kaznenim i prekršajnim predmetima, predmetima u svezi sa zaštitom imovinskih interesa Republike Hrvatske, predmetima u vezi sa zaštitom Ustava Republike Hrvatske i zakona, organizaciji, materijalnim i financijskim uvjetima za rad državnog odvjetništva te stanju i opterećenosti ljudskih potencijala državnog odvjetništva. Izvješće se podnosi primjenom pokazatelja učinkovitosti i kvalitete rada državnog odvjetništva za kazneni i građansko-upravni odjel, na razini cijelog sustava te na svim pojedinim razinama državnog odvjetništva koje primjenjuje Komisija za učinkovitost pravosuđa Vijeća Europe, za prethodnu godinu u odnosu na pokazatelje za najmanje prethodnih pet godina. Primjenom ove metodologije omogućava se sustavno praćenje rada državnog odvjetništva te omogućava utvrđivanje i kretanje trendova u radu državnog odvjetništva.

Članak 73. – ovim člankom propisuje se obveza podnošenja redovnih mjesečnih izvješća i godišnjih izvješća, koja državni odvjetnici dostavljaju neposredno višem državnom odvjetniku sukladno pravilima Poslovnika državnog odvjetništva.

Članak 74. – ovim člankom propisuje sadržaj i način podnošenja posebnih izvješća. Propisuje se da su državna odvjetništva u predmetima od posebnog interesa dužna odmah posebnim izvješćima izvijestiti više državno odvjetništvo odnosno Državno odvjetništvo Republike Hrvatske te da je Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske dužan izvijestiti ministra nadležnog za poslove pravosuđa o pokrenutim kaznenim postupcima protiv pravosudnih dužnosnika, iz razloga što ministarstvo nadležno za pravosuđe obavlja poslove pravosudne uprave i ima određene ovlasti u tom pravcu. Na zahtjev ministra nadležnog za poslove pravosuđa državni odvjetnik dužan je podnijeti izvješće o pojedinim vrstama kaznenih postupaka. Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske izvijestit će Vladu Republike Hrvatske o predmetima od posebnog državnog interesa u kojima je državno odvjetništvo ovlašteno i dužno poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske.

Članak 75. – ovim člankom propisuju se odredbe o sredstvima za rad državnih odvjetništava, koja se osiguravaju u visinu potrebnoj za redovito obavljanje poslova, a predviđena je i mogućnost ostvarivanja vlastitih prihoda državnog odvjetništva (primjerice snimanje pojedinih radnji, umnožavanje spisa i dr.), kao i sudjelovanja županija, gradova i općina u osiguranju sredstava za pojedine aktivnosti državnog odvjetništva od posebnog interesa za ove jedinice.

Članak 76. – ovim člankom propisuje se da se sredstva potrebna za vođenje sudskih, arbitražnih, upravnih i drugih postupaka, u kojima je jedna od stranaka Republika Hrvatska, osiguravaju u državnom proračunu Republike Hrvatske na stavci državnog tijela ili ustanove ili na teret pravne osobe koja gospodari nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatska ili druge pravne osobe uz čiji djelokrug rada je vezan postupak, prvenstveno radi jačanja

financijske discipline i odgovornosti svih korisnika državnog proračuna te učinkovitijeg planiranja proračunskih sredstava. Sredstva potrebna za vođenje postupaka pred stranim arbitražama, stranim sudovima i drugim međunarodnim tijelima osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske na stavci Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

Članak 77. – ovim člankom propisuje se da u izgradnji kapitalnih objekata za potrebe državnog odvjetništva mogu sudjelovati jedinice područne (regionalne) i lokane samouprave, kako bi se osigurali što kvalitetniji uvjeti za rad ovog pravosudnog tijela.

Članak 78. - ovim člankom propisuje se da se financijsko-materijalno poslovanje državnog odvjetništva obavlja na način koji je propisan za tijela državne uprave te da se financijsko-materijalno poslovanje državnog odvjetništva sa strankama uređuje pravilnikom koji donosi ministar pravosuđa.

Članci 79. - 80. – ovim člancima propisuje se pružanje pravne pomoći između državnih odvjetništava međusobno i pružanje pravne pomoći od strane državnih tijela i pravnih osoba.

Članak 81. – ovim člankom propisuje se mogućnost korištenja stručne pomoći osoba izvan pravne struke u radu državnog odvjetništva.

Članci 82. - 83. – ovim člancima propisuje se donošenje opće upute Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske na temelju prethodnog mišljenja Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, u cilju jedinstvene primjene zakona i ujednačavanja postupanja državnih odvjetništava. Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske donosi i opću uputu o sporazumijevanju s okrivljenikom o kazni i drugim mjerama, a istom se propisuje i način vođenja pregovora i izračunavanja umanjenja zakonske kazne. U nizu kaznenih postupaka svrha kažnjavanja može se ostvariti kroz sporazumijevanje o sankciji pa je navedeno sporazumijevanje potrebno primjenjivati u svrhu ekonomičnosti postupanja pravosudnih tijela.

Članak 84. – ovim člankom propisuje se ovlast za donošenje obveznih uputa za donošenje odluke u pojedinačnom predmetu, koju je državni odvjetnik ovlašten dati zamjeniku istog državnog odvjetništva ili nižem državnom odvjetništvu u pisanom obliku s obrazloženjem, a koju će dostaviti i na znanje neposredno višem državnom odvjetniku. Člankom je propisan i izuzetak od pravila da se obvezna uputa daje u pisanom obliku, odnosno istu je moguće dati i usmeno, uz obvezu naknadne potvrde u pisanom obliku, najkasnije u roku od osam dana. Na pisani i obrazloženi zahtjev kojeg je podnio niži državni odvjetnik ili zamjenik u tom odvjetništvu državni odvjetnik može ga osloboditi od daljnjeg postupanja u tom predmetu i predmet dati na rješavanje drugom zamjeniku ili drugom nižem državnom odvjetniku. Na opisani način postiže se ravnoteža između zahtjeva vezanosti na upute nadređenih u strogoj hijerarhijskoj organizaciji državnog odvjetništva i zahtjeva poštivanja zakonitosti i jedinstva pravnog poretka s druge strane, pri čemu zamjenik ili niži državni odvjetnik ne mogu odgovarati za postupanje poduzeto prema obveznoj uputi, kao i u slučaju zahtjeva za oslobođenjem od daljnjeg postupanja u predmetu.

Članak 85. – ovim člankom propisuje se ovlast državnog odvjetnika da može obrazloženom odlukom preuzeti postupanje u pojedinačnom predmetu od zamjenika u svom državnom odvjetništvu ili od nižeg državnog odvjetništva te ovlast povjeravanja postupanja u pojedinačnom predmetu zamjeniku istog državnog odvjetništva ili drugom nižem državnom odvjetništvu ako za to postoje opravdani razlozi. Preuzimanje i povjeravanje postupanja značajna je ovlast državnog odvjetnika s kojom može, ako ocijeni da je radi složenosti predmeta to potrebno da bi se predmet pravilno i kvalitetno rješavao, obrazloženom odlukom predmet preuzeti te ga sam riješiti ili dati drugom zamjeniku istog državnog odvjetništva za kojega smatra da ima potrebno stručno znanje i iskustvo za rješavanje tako složenog predmeta ili nižem državnom odvjetništvu.

Članak 86. – ovim člankom propisuje se ovlast državnom odvjetniku davanja naloga za poduzimanje određene državno odvjetničke radnje u pojedinom predmetu.

Članak 87. – ovim člankom propisano je da državno odvjetništvo ima ovlast nadzora nad radom nižih državnih odvjetništava. Posebno su propisane ovlasti nadzora Državnog odvjetništva Republike Hrvatske kao najvišeg državnog odvjetništva te posebno obveza županijskih državnih odvjetništava da jednom u dvije godine izvrše nadzor nad radom općinskih državnih odvjetništava, sve radi jedinstvene primjene zakona i utvrđivanja nezakovitosti i nepravilnosti u radu.

Članak 88. – ovim člankom propisano je da ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske određuje broj zamjenika državnog odvjetnika u pojedinom državnom odvjetništvu sukladno Okvirnim mjerilima za rad zamjenika državnih odvjetnika.

Članak 89. – ovim člankom propisuje se da Okvirna mjerila za rad zamjenika državnih odvjetnika donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske te da se Okvirna mjerila objavljuju na mrežnoj stranici ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa. Ministru nadležnom za poslove pravosuđa dane je ovlast i da Okvirna mjerila donese sam ako u roku od dva mjeseca od danog upozorenja Glavnom državnom odvjetniku Republike Hrvatske na potrebu donošenja odnosno izmjene Okvirnih mjerila Glavni državni odvjetnik ne dostavi svoj prijedlog.

Članak 90. - ovim člankom propisan je način rasporeda poslova u državnom odvjetništvu kroz donošenje godišnjeg rasporeda poslova te se propisuje postupak izjavljivanja prigovora, mijenjanja i dopune te dostave godišnjeg rasporeda poslova.

Članak 91. - ovim člankom propisuje se način dodjele predmeta u rad u državnom odvjetništvu, i to automatskom elektroničkom nasumičnom dodjelom primjenom odgovarajućeg algoritma, vodeći računa o ravnomjernoj dodjeli predmeta tijekom godine ovisno o vrsti i pravnoj složenosti predmeta, kao i to da se predmet u kojem je ukinuta prvostupanjaska odluka vraća u rad istom rješavatelju.

Članak 92. – ovim člankom propisani su uvjeti i postupak oduzimanja predmeta prethodno dodijeljenog u rad te njegove ponovne dodjele u rad drugom rješavatelju.

Članak 93. – ovim člankom propisuje se stalnost funkcije državnog odvjetnika koji svoju državnoodvjetničku dužnost obavlja u državnom odvjetništvu u kojem je imenovan.

Članak 94. – 102. – ovim člancima propisuju se prava i dužnosti državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika u pogledu ponašanja u obnašanju dužnosti i izvan toga– način ponašanja, temeljna načela postupanja, čuvanje tajnosti podataka, zabrana političkog djelovanja, zabrana primanja i zadržavanja darova, zabrana korištenja službenog položaja i ugleda državnog odvjetništva za ostvarenje privatnih interesa, zabrana obavljanja drugih dužnosti, službi i poslova, pravo i dužnosti stručnog usavršavanja, pravo na stručni i znanstveni rad te postupak davanja odobrenja za obavljanje službi ili posla koji ovim zakonom nisu izrijekom zabranjeni niti je njihovo obavljanje ovim zakonom izrijekom propisano kao posebno pravo, o čemu odlučuje Državnoodvjetničko tijelo. Njegova se nadležnost propisuje kako bi se osigurala jednoobrazna praksa i jednakost svih državnoodvjetničkih dužnosnika.

Članak 103. - ovim člankom propisuju se pojedina materijalna prava te prava na odmore, dopuste, stručno usavršavanje i specijalizaciju državnih odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika.

Članak 104. – ovim člankom propisuje se mogućnost upućivanja državnih odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika na rad u drugo državno odvjetništvo kad je to neophodno potrebno za obavljanje poslova u drugom odvjetništvu istog ili nižeg stupnja, što može biti u određenom predmetu ili najdulje šest mjeseci.

Članak 105. - ovim člankom propisuje se mogućnost da državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika bude upućen na rad u više državno odvjetništvo, najduže na vrijeme od četiri godine te u posebno državno odvjetništvo.

Članak 106. - ovim člankom propisuju se slučajevi mirovanja državnoodvjetničke dužnosti u slučajevima kada je državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika imenovan za državnog dužnosnika u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, izabran za suca Ustavnog suda Republike Hrvatske ili raspoređen na neke druge poslove u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, Pravosudnu akademiju i Državnoodvjetničko vijeće. U svim navedenim slučajevima državnoodvjetničkim se dužnosnicima priznaje pravo na plaću koja im je povoljnija. Člankom se propisuje i mogućnost da državni odvjetnici odnosno zamjenici državnog odvjetnika budu imenovani ili izabrani na dužnosti odnosno upućeni u međunarodna pravosudna tijela, misijama ili organizacije, u kojim im slučajevima miruje dužnost ako su imenovani na prijedlog Vlade Republike Hrvatske ili upućeni ili im pak miruju prava i dužnosti koja proizlaze iz dužnosti ako su imenovani ili izabrani na vlastitu inicijativu. Člankom se propisuju i postupci davanja odobrenja odnosno suglasnosti te opseg ostvarenja drugih prava ovih državnoodvjetničkih dužnosnika.

Članak 107. – ovim člankom propisuje se mirovanje dužnosti državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika koji bude imenovan za državnog odvjetnika u posebnom državnom odvjetništvu ili u to državno odvjetništvo bude raspoređen za zamjenika.

Članak 108. – ovim člankom propisuje se odgovornosti državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika za štetu nastalu u obnašanju dužnosti. Republika Hrvatska odgovara drugima za štetu zbog nezakonitog ili nepravilnog rada državnoodvjetničkih dužnosnika, a od njim ima pravo na regresni zahtjev ako su štetu počinili namjerno ili iz krajnje nepažnje.

Članak 109. – ovim člankom propisuje se trogodišnje razdoblje za redovno ocjenjivanje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, kao i ocjenjivanje u slučaju prijave za trajni premještaj odnosno na oglas za imenovanje.

Članci 110. i 111. – ovim člancima propisuju se kriteriji za ocjenjivanje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika u odnosu na kvantitetu i kvalitetu rada, urednost obnašanja dužnosti, druge aktivnosti, prethodno iskustvo te usklađenost ponašanja s Etičkim kodeksom, pri čemu je za svaki pojedini kriterij propisan najveći mogući broj bodova (ukupno 150). Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske općom uputom uređuje pravila u vođenju evidencije, postupak ocjenjivanja i druga pitanja značajna za ocjenjivanje koja nisu propisana zakonom.

Članak 112. – ovim člankom propisuje se raspon ocjena državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika u pet kategorija.

Članak 113. – ovim člankom propisuje se postupak upoznavanja zamjenika državnog odvjetnika odnosno državnog odvjetnika s ocjenom i pokazateljima temeljem kojih je donesena. Stajalište je da je potrebno da prije dostave ocjene državni odvjetnik ili zamjenik budu upoznati s razlozima ocjene, kako bi mogli upozoriti na okolnosti koje su pri ocjenjivanju zanemarene ili je o njima pogrešno zaključeno.

Članak 114. – ovim člankom propisuje se sadržaj ocjene državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika odnosno način njezine izrade (na propisanom obrascu, obveza obrazlaganja).

Članci 115. i 116. - ovim člancima propisuje se pravo na prigovor i postupak po prigovoru na ocjenu, o kojem konačno odlučuje Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 117. – ovim člankom propisan je sadržaj Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika. Kodeksom se utvrđuju načela i pravila ponašanja državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika kojih su se oni uvijek dužni pridržavati s ciljem očuvanja i promicanja njihovog osobnog i profesionalnog identiteta kao dužnosnika u samostalnom i neovisnom državnom odvjetništvu. Propisano je da Kodeks na prijedlog Etičkog povjerenstva donosi Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske proširen sa

županijskim i općinskim državnim odvjetnicima i predstavnicima kolegija županijskih i općinskih državnih odvjetništava.

Članci 118. - 121. – ovim člancima propisano je da Etičko povjerenstvo kao neovisno tijelo u državnom odvjetništvu donosi smjernice za tumačenje načela iz Etičkog kodeksa te mišljenja i preporuke o usklađenosti ponašanja sa Kodeksom i o sukobu interesa. Člankom 119. propisuje se sastav Etičkog povjerenstva, a člancima 120. i 121. njegova nadležnost da daje mišljenje o sukladnosti ponašanja s etičkim Kodeksom i mišljenja i preporuke u povodu pisanih predstavlki ili pritužbi na ponašanje državnoodvjetničkih dužnosnika kao o i načinu rada u povodu podnesenih predstavlki. Posebno se propisuje obveza objave odluka Povjerenstva o osnovanosti podnesenih pritužbi ili predstavlki na mrežnoj stranici Državnog odvjetništva Republike Hrvatske radi veće transparentnosti rada državnog odvjetništva te standardiziranja ponašanja dužnosnika u državnom odvjetništvu.

Članak 122. – ovim člankom propisano je da broj službenika i namještenika u državnom odvjetništvu utvrđuje ministar nadležan za poslove pravosuđa. Člankom se za pitanja zasnivanja i prestanka radnog odnosa službenika i namještenika, njihovih plaća i ostalih prava iz radnopravnog odnosa upućuje na primjenu općih propisa za državne službenike. Kao posebnost državnog odvjetništva, uvažavajući njegovu nadležnost i ulogu u zaštiti interesa Republike Hrvatske, propisano je da se službenici i namještenici u državnom odvjetništvu upućuju na sigurnosnu provjeru te da državno odvjetništvo nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere za najboljeg kandidata u natječajnom postupku, kako bi se utvrdilo postoje li u odnosu na njega sigurnosne zapreke. Isto tako, propisano je da će državnom službeniku ili namješteniku prestati državna služba po sili zakona ako se tijekom obavljanja službe ili rada utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka takve naravi koje bi bile zapreka za prijam službenika i namještenika u državno odvjetništvo. Ministru nadležnom za poslove pravosuđa daje se ovlast pravilnikom propisati potreban stupanj obrazovanja službenika i namještenika u državnom odvjetništvu.

Članak 123. – ovim člankom propisana je mogućnost uvođenja ravnatelja državnoodvjetničke uprave u državna odvjetništva s više od 15 imenovanih zamjenika državnih odvjetnika umjesto sadašnje funkcije tajnika državnog odvjetništva. Uvođenje ovog radnog mjesta predlaže se kao sredstvo jačanja učinkovitosti obavljanja poslova državnoodvjetničke uprave te rasterećenja državnog odvjetnika od dijela poslova državnoodvjetničke uprave. Člankom se propisuju uvjeti za raspored na navedeno radno mjesto te katalog poslova u nadležnosti ravnatelja.

Članci 124. - 125. – ovim člancima uređuju se uvjeti za rasporedi ovlasti savjetnika, viših savjetnika i viših savjetnika – specijalista u državnom odvjetništvu. U odnosu na postojeće uređenje pitanja koja se odnose na savjetnike u državnom odvjetništvu u sustav se uvodi treća vrsta savjetnika – viši savjetnici – specijalisti, prvenstveno radi nastojanja stvaranja posebnog sustava napredovanja ovih službenika.

Članci 126. – 127. – ovim člancima propisuje se da državna odvjetništva mogu imati službenike drugih struka s visokom školskom spremom i propisanim radnim iskustvom defektološkog, pedagoškog, ekonomskog, knjigovodstveno-financijskog i drugog odgovarajućeg obrazovanja koji su im potrebni u radu. Primjerice stručni suradnici defektolozi zaposleni su u posebnim odjelima državnih odvjetništava za maloljetnike.

Članak 128. – ovim člankom propisuje se da broj državnoodvjetničkih vježbenika, uz prethodno mišljenje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, određuje ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa ovisno o raspoloživim financijskim sredstvima te da se pitanja njihovog prijma u prakse uređuje posebnim zakonom.

Članak 129. – ovim člankom uređuju se način osiguranja osoba, imovine i objekata državnih odvjetništava te način propisivanja statusnih pitanja koja se odnose na službenike pravosudne policije.

Članak 130. - ovim člankom propisuje se obveza usklađenja statusa tajnika državnih odvjetništava s odredbama ovog Zakona, a s obzirom da se navedeno radno mjesto ovim prijedlogom Zakona ukida te da se umjesto njega predlaže uvođenje radnog mjesta ravnatelja državnoodvjetničke uprave.

Članak 131. - ovim člankom propisuje se da se ograničenje mandata iz članka 23. stavka 1. ovog Zakona u postupku izbora Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske primjenjuje i na kandidate koji su do dana stupanja na snagu ovog Zakona obnašali ovu dužnost, zbog čega ova odredba ima povratno (retroaktivno) djelovanje. Člankom 23. stavkom 1. ovog Zakona propisuje se da Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske na vrijeme od četiri godine imenuje Hrvatski sabor, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, uz prethodno mišljenje Odbora za pravosuđe Hrvatskoga sabora i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost. Nitko ne može biti imenovan na ovu dužnost više od dva puta, čime je vrijeme na koje jedna osoba može biti imenovana na najvišu rukovodeću dužnost u državnom odvjetništvu ograničena na najviše osam godina. U skladu s namjerom da se obnašanje rukovodećih dužnosti u državnom odvjetništvu ograniči za pojedinca na najviše osam godina, i u cilju pronalaska ravnoteže između kontinuiteta i dinamike vodstva propisano je da se postavljeno ograničenje odnosi i na protekle mandate odnosno na mandate koji su u tijeku u vrijeme stupanja na snagu ovog Zakona. Bez navedenog ograničenja odnosno bez uračunavanja ranijih mandata, pojedine osobe mogle bi dužnost Glavnog državnog odvjetnika obnašati 16 pa i više godina, što bi predstavljalo nedopustivo dugo vrijeme koncentracije rukovodećih dužnosti u jednoj osobi, a čime bi se u neravnopravan položaj stavile osobe koje će u na ovu dužnost biti u budućnosti imenovane.

Članci 132. - 133. – ovim člancima propisuje se obveza donošenja podzakonskih propisa i drugih akata koji se donose na temelju ovog Zakona u roku od godine dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 134. – ovim člankom propisuje se da će Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika donijeti prošireni Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 135. – ovim člankom propisuje se da će se do stupanja na snagu ovih propisa i akata primjenjivati oni važeći ako nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

Članak 136. - ovim člankom regulira se status viših državnoodvjetničkih savjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, i to s obzirom da su uvjeti za raspored na ovo radno mjesto sukladno prijedlogu članka 124. stavka 6. ovog Zakona strože propisani.

Članak 137. - ovim člankom propisuje se prestanak važenja važećeg Zakona o državnom odvjetništvu („Narodne novine“, broj 76/09, 153/09, 116/10, 145/10, 57/11, 130/11, 72/13, 148/13, 33/15 i 82/15).

Članak 138. - ovim člankom propisuje se objava u Narodnim novinama i stupanje na snagu ovog Zakona 1. rujna 2018.